1

26. ÅRGANG

JANUAR
KVARTAL

2010

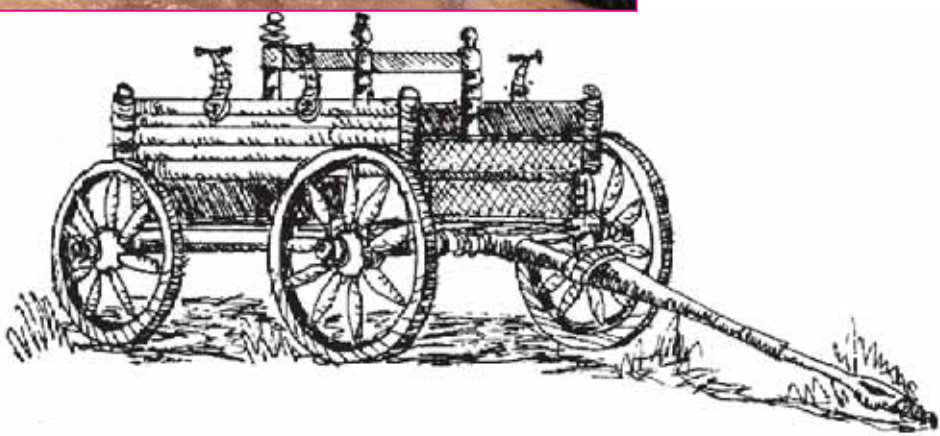

DEJBJERG SOGNEBLAD

Letagervej 3 • Dejbjerg • 6900 Skjern

Udgivet af
DEJBJERG SOGNEFORENING

REDAKTION:
Ane Lisa Bollerup
(Ansvh.) 9735 1976 alb@skjern-net.dk
albo@bergske.dk
Bente Lillegaard Pedersen 9734 2030
ehp.blp@mail.tele.dk
Lisbeth Rudbæk Aarup 9734 1134
aarup@skjern-net.dk
Rigmor Tarpgaard 9734 1626
Bente Ladekjær Lauridsen 9734 1112
terningvej2@os.dk
Side 3: Bente Ladekjær Lauridsen

Indhold **Side**

Jul på Uglbjergvej	5
Søndagsskolen	6
Jul i Gl. Dejbjerg	7
Indre Mission	9
Vores barndom	10
Vores lille butik	14
Sangens År	17
10 år efter	18
Sogneforeningen	23
Fællesspisning	24
Aktivitetskalenderen	26
Adventsmøde	27
Big Fat Snake på DE	28
Lis Sørensen	31
Kalenderskovtur	32
Arkivet	35
Bundsbæk Mølle	36
Skolen & Børnehaven	39
DMS Bazaren	40
Byrådet	42
Julekoncert	43
Jagtforeningen	45
Menighedsrådet	47
KFUM Spejderne	48
Kirke & Sogn	49

Stof til næste nummer indleveres senest 1. marts 2010

Næste nummer udkommer april 2010
Trykt i 300 eksemplarer
udsendt i Dejbjerg Sogn

Trykt hos
Ringkjøbing
Repro & Reklame A/S

REFLEKTIONER OVER TIDEN DER GIK..

December – julen nærmer sig igen, det kan ikke bortforklares.

Juletiden er for mange den bedste tid på året. Det er tilladt at hygge sig indendørs og bruge tiden på at pynte op. Tiden hvor familiehygge og samvær er i højsædet.

Selvom julen nærmer sig med hastige skridt, vil vi vende blikket lidt tilbage i tiden og se på hvad der er sket i den senere tid.

Vi har fået en ny bro, eller tunnel om man vil, over Hølletvej i Dejbjerg. En lille bro i forhold til så mange andre broer. Men arbejdet måtte ikke tage ca. mere end to døgn, idet togene skulle køre igen så hurtigt som muligt.

Broen er lavet i Ølstrup på betonfabrikken ØSB. Færdigleveret, lige til at stille op og næsten tage i brug med det samme. Effektiv må man sige. At der efterfølgende er lidt arbejde tilbage, så også bilerne kan køre under tunnellen og at de store maskiner, som arbejder med projektet kører i smadder i bogstaveligste forstand, er en anden side af sagen.

Stauning skole har haft temauge om indianere, sammen med børnehaven Fjordglimt. En uge, som skulle knytte børnene sammen på tværs af alderstrin. Der var sat tipier op på græsset. Man kunne bage snobrød over bål. Smykker og våben i bedste indianerstil kunne man også lave.

Spejderne havde inviteret til rollespil, dog ikke om indianer, men om orkere. Noget som kunne sætte fantasien i gang. Nogle unge fra Ølgod Rollespilforening ville vise hvordan noget sådan skulle forløbe. Mange af børnene kendte det fra fjernsynet. Samtidig med at det kunne være lidt uhyggeligt, var det også fascinerende for børnene.

For at blive lidt i det uhyggelige, var der også mørkevæsener på Bundsbæk Mølle. Det var i forbindelse med Allehelgen. Der var både trolde, åmænd og elverpiger. En forestilling »Mørkets Væsner«, som blev opført af elever fra Velling Højskole.

Det var en fortælling om bondebefolkningens forhold til mørke og død i gamle dage. En tur i Bjørnemosen sammen med lygtemanden i mørkningen kunne man også få, hvis man var modig nok til dette. Ja, elverkongen og hans følge var også med.

Oven på alt denne uhygge, måske med gys ned af ryggen, kunne man få suppe med tudsespyt til at varme sig på. Det er ikke kun gys og uhygge, som florerer på Bundsbæk. Man har fået indviet en naturpark. Man kan få sig en gåtur i skønne naturomgivelser. På skilte undervejs kan man læse om stedets kulturhistorie bl.a. om rakkerne, de gamle danske husdyrracer samt andre ting, som relaterer stedet.

Meningen er, at stedet skal være under stadig udvikling samt være et eksperimentarium for naturformidling. Man er altid velkommen til en tur, og har man lyst, kan der overnattes i en af de nye sheltere.

Til slut en forhåbentlig afslappende tid, så julen kan nydes i fulde drag for både store og små, ung og gammel, og den rette julestemning kommer ind og fylder vore små hjem.

Juletraditioner

- hos familien Jakobsen på Nr. Vognbjergvej 1...

December måned på Nr. Vognbjergvej nr.1

Når vi på begynder december måned hos os, er der som regel pyntet op til julestuerne og kalenderdekorationen venter kun på at blive tændt.

Desuden er de obligatoriske chokoladejulekalendere købt ind til børnene og deres far, så der både er en låge at åbne efter morgen og aftensmaden; så tager måltiderne knap så lang tid, når der er noget godt i vente...

December måned er for os samtidig en tid, hvor vi forbereder og glæder os til at fejre julens egentlige budskab, og snakker med børnene om, hvorfor vi egentlig fejrer julen. Vi læser gerne bøger om Jesu fødsel og øver os i at lære nogle af julesangene, som vi gerne skal kunne udenad til juleaften.

Så »Et barn er født i Betlehem« og »Dejlig er den himmel blå» kan både høres på børnenes værelse og øves på vej i bilen til og fra børnehave og skole.

Men mange praktiske ting skal også gerne nås i december. Vi skal gerne nå, at få bagt de traditionelle figurkager, hvor mor ruller dejen ud og Emma og Maja udstikker med forskellige forme, vi plejer gerne at lave så mange, så vi kan fryse en god portion ned, og have til flere måneder.

Konfekten laver sig jo heller ikke selv, så den laves som noget af det sidste, så den ikke bliver spist før tid ...

Gaverne skal gerne købes i god tid, plejer mor at sige, så det ikke skal stresse én til sidst, det er i hvert fald altid planen, men holder desværre ikke altid i virkeligheden, så vi får se, om det bliver bedre i år, hvor mor er på barsel.

Der er som regel også en del arrangementer at rende til i julemåneden. Lucia og julehygge i Maja´s børnehave og julehygge og fest i Emma´s SFO og på skolen.

Desuden julefrokoster med venner og bekendte fra vores bibelkreds og missionsforening. Og den 23. december afholdes den sidste julefrokost med ansatte på gården, så bl.a. vores ukrainske medhjælpere kan lære lidt danske traditioner og værdsætte det danske smørrebrød.

Selve juleaften er vi først lige begyndt på sidste år at holde derhjemme. Men hvor er det rart at være fri for at pakke bil og gaver til 5 personer og så nyde, at vi ikke skal ud at køre julenat, som vi førhen har gjort i mange år, hvor vi har holdt jul hos Henrik´s forældre i Vorbasse. Så nu inviterer vi vores ukrainske medhjælpere med kone og en enkel nabo til juleaften, så får de lidt indblik i en dansk jul,

og ved efter sådan en aften, hvad en mandelgave er for noget.

Vi skal selvfølgelig sætte tænderne i andesteg og ris a´la mande og senere fyldes op med juleslik og clementiner, før at børnene skal puttes og der skal siges »godnat« til køerne.

I dagene mellem jul og nytår skal der både være plads til familie og nabojulegilde samt juletræsfest i LM´s missionshus i Skjern, og så et par løbeture til Henrik så kondien holdes ved lige. Vi andre nøjes med et par gåture, så vi for fordøjet alt den gode julemad, og vi på den måde får ladet op til at sætte os til endnu et veldækket julebord.

Glædelig Jul og Godt Nytår fra alle os 5 på Nr. Vognbjergvej

Med de bedste julehilsener fra Kathrine og Henrik, Emma, Maja og Alma

SPOT LIGHT *program*

JANUAR:

11. januar:
Vi får besøg af Poul Martin Thorø, som har arbejdet med gadebørn i Honduras

25. januar:
Kirkeaften

29.-30. januar
Overnatning i missionshuset.

FEBRUAR:

8. februar:
Bibeltema

22. februar
Generalforsamling

MARTS:

8. marts
Sportsaften

22. marts
Med kniven på struben – vi går i køkknet

9648 0006

Fra Dejbjerg til

Italiens land...

Sognebladet har på opfordring fra Sørens tidligere klassekammerat Bjarne fået flg. artikel:

Lidt facts om mig:
Navn: Søren Nygaard
Født: 27. marts 1968
Forældre:
Gunnar (død i 2000) og Kirsten Marie (kaldet Kis) Nygaard som bor på Rabjergvej i Dejbjerg.
Opvokset: I Rabjerg, Dejbjerg.
Søskende: Linda Nygaard Madsen, bosiddende på Vognbjergsvej i Dejbjerg,
Gift: Med Sandra Assini i 1998
Familie: Har 2 børn, Giulia (italiensk form af Julie) født i 2000 og Federico (italiensk form af Frederik) som er født i 2002.
Bopæl: Vibor i San Marco som ligger i Campania regionen omtrent 120 km nordøst for Napoli i en bjergegn i omtrent 750 mtr højde over havet.

Min historie er i korte træk at jeg arbejder og har altid arbejdet med vindmøller. Jeg var i lære som maskinarbejder på en ret kendt lokal fabrik (Vestas) som på den tid (i firserne) lavede mange forskellige ting, blandt andet også disse nye og fremmed artede maskiner som lavede strøm fra vinden!

Det gik jo som bekendt både fremad og tilbage men mest fremad med vindmøllerne. Jeg ville dog ikke blive ved drejebænkene på fabrikken efter min læretid men havde lyst til mere og større udfordringer og startede derfor med at studere til maskinmester efter min soldatertid (88-89), og jeg dimmiterede som maskinmester i slutningen af 92.

På det tidspunkt var den maritime branche i Danmark i krise, der var ihvertfald ikke brug for nyuddannede maskinmestre til søs men jeg var også stadigvæk facineret af møllerne og kom derfor tilbage til Vestas som rejsende maskinmester, rejsemontør eller hvad man nu kunne kalde det.

Her kom jeg rundt i det meste af verdenen (bla USA-Cali-

fornien, Indien, Australien, det meste af Europa og andet) og havnede i Italien i begyndelsen af 1996 hvor jeg var ansvarlig for driften af det første større vindmølle projekt i landet.

Jeg skulle kun være i Italien i et år, men skæbnen ville, at jeg løb ind i en lokal pige, Sandra, som havde andre planer. Jeg blev derfor i Italien hvor vi blev gift i 1998. Jeg fortsatte med at arbejde med møllerne og blev ansat i et lokalt firma som ejer og driver vindmøller.

Firmaet hedder IVPC og er den største operatør af møller på det Italienske marked. Her er jeg idag teknisk chef og vi passer/driver/vedligeholder i omegnen af 1250 møller (hvoraf de fleste er Vestas).

Til at klare dette har vi ca 250 ansatte spredt ud over hele syd Italien og på Sicilien og Sardinien. Det skal præciceres at IVPC ikke har noget med Vestas at gøre, IVPC er en kunde (ret stor) hos Vestas og ikke andet.

I 2000 fik vi vores datter, Giulia, og i 2002 fik vi Federico. Giulia går i 4. klasse og Federico i 2. klasse. Hernede starter skolen når børnene er 5½-6½år som nok er lidt tidligere end i Danmark. Hele skole systemet er ret anderledes end i Danmark, for eksempel er skoleåret meget kortere, den går fra midten af September til midten af Juni med ca 3 måneders sommerferie. Dette kompenseres med at skoleugen er længere med skolegang også om lørdagen.

Vores familie lever på fuldstændig italiensk vis med alt hvad der hører til. For eksempel bor min svigermor hos os. Hun er 85 år men hjælper til med pasning af børnene når min kone og jeg er på arbejde.

Hernede er arbejdsdagen ret lang, 9-18 alle fem dage om ugen så der er god brug for lidt børnehjælp om eftermidagen. Grunden til at min svigermor bor hos os er, selvfølgelig pga familie samholdet som der er stor tradition for i Italien men også fordi der ikke findes det offentlige sociale netværk/ støtte som i Danmark såsom alderdomshjem, plejehjem og ældresomsorg. Hernede er dette mest privat drevet hvis der overhovedet findes (mest i større byer).

Vi bor i en lille by med omtrent 3500 indbyggere kaldet San Marco dei Cavoti. Den ligger omtrent 120km nordøst for Napoli i ca 750 m højde (i Appeninerne).

Min kone arbejder også for IVPC. Hun arbejder i personale-afdelingen med styring at arbejdstimer, løn sedler ferie styring osv. Hun er født

i England (af italienske forældre fra San Marco) og hun boede derovre indtil hun var 13 år (da flyttede familien tilbage til Italien). Hun taler derfor flydende engelsk.

Vores indbyrdes sprog er enten engelsk eller italiensk medens der kniber mere med dansk da jeg er den eneste som forstår dansk hernede selvom børnene kan tælle til 10 på dansk.

Rent faktisk kommer vi ikke så meget til Danmark på ferie da min familie ret tit kommer herned. Sidst vi var i Danmark var i foråret 2008 til konfirmation hos min søster.

Weekenderne bruges mest til familie besøg, sport (Giulia går til rytmisk gymnastik og Federico går til fodbold så ret tit er der opvisning eller forbold kampe) osv men er bliver da også tid til at løbe lidt på ski om vinteren og udflugter til stranden om sommeren. Med mindre end 2 timers kørsel kan vi komme til stranden om sommeren eller til de nærmeste skiløjperne om vinteren.

Klimaet er ikke fra hvad man normalt forstår som Sydeuropæisk klima. Sommer temperaturen i Juli/August kan godt komem op på 30-35 men vinteren er mere sammenlignelig med Danmark. I går morges (den 14. oktober) havde vi let snevejr.

15. oktober 2009
San Marco dei Cavoti,
Italien
Søren Nygaard

Salon OGGE

50 år på bagen...

Iskrivende stund har Anna Olga Jensen haft 50 års jubilæum som dame- og herrefrisør.

Anna Olga til receptionen på Bundsbæk Mølle.

Lørdag 21. november var der reception for Salon Ogge på Bundsbæk Mølle, og mange fra Dejbjerg og opland var mødt op for at fejre begivenheden.

Anna Olga bød selv velkommen, og var glad ved at se at alle borde blev fyldt op med glade gæster. Hun pointerede dog at nu, når vi skulle have brunch, måtte vi selv gøre arbejdet da det var ta-selv-bord. Og hvilket bord, - det var virkelig lækkert med al den gode mad, og snakken gik rigtig godt.

Marie Tylvad fra Plejehjemmet Tingager, var oppe at takke Anna Olga, på vegne af beboerne, for trofast at ondulere dem hver torsdag.

Sognebladets to udsendte blev bænket med bl.a. Ida, Anna Olgas søster, Jenny Christiansen, en trofast kunde i salonen, og Jonna Aaberg, som kunne berette om tidligere tiders dyster mod jubilaren, i den hedengangne Dejbjerg Badmintonklub.

Her havde de to som faste makkere, slået deres folder; - og det slog aldrig fejl, som Jonna sagde: - Det var ligegyldigt, hvor jeg skød fjerbolden hen, - så stod Anna Olga der, og det en da i begyndelsen med en ketcher af træ.

Salon Ogge startede på hjørnet overfor, hvor den er i dag. Huset skulle jo lige udbygges med en salon først, smiler Anna Olga.

- Jeg kom i lære i Østergade i Ringkøbing i 1954 som 14-årig, og fire år senere, som 19-årig, startede jeg så for mig selv, på loftet hos mine forældre, fortæller Anna Olga.

Om aftenen havde Idas to svigerdøtre lavet mad og dækket borde, til 22 glade gæster fra den nærmeste familie, og de hyggede sig rigtigt, i Mortens stuer, så dagen blev afsluttet med maner.

Mandag den 23. november havde vi så sat Anna Olga stævne i salonen, og her fik vi en god hyggesnak, inden vi gik ind til flødekagen og de dejlige småkager.

Anna Olga var lige færdig med en kunde, da vi kom, og på spørgsmålet om der aldrig kom kunder, som ikke havde bestilt tid, svare Anna Olga: - Det er meget sjældent, men kan dog ske. Videre spurgte undertegnede om hun aldrig var kommet til at klippe en kunde for kort, - det mener hun ikke, for hun spørger altid en ekstra gang, om de nu er sikre på, at ville klippes kort; - mange af dem fryser dog nakke lidt og Anna Olga giver dem altid en kam, som de lige kan rede gennem håret, - og sjovt ser det ud, - når der ikke er mere hår, - for så falder hånden bare pludselig ned på skulderen.

Spisebordet bugnede af flasker, chokolade, bøger, blomster og en flot broche fra familien. Alle blomster var sat rundt omkring i stuen,

Til venstre ses Anna Olga i salonen.

Ovenfor den flotte broche fra familien.

Nederst Anna Olga ved gavebordet,

det hele kunne jo ikke være på bordet. Det er rarere med flaskerne på bordet, siger Anna Olga med et glimt i øjet, - så er de jo nemme at komme til.

Salon Ogge er også kendt som tidligere boghandel/bibliotek, - det er stoppet nu. Det foregik ellers i mange år, men nu bruger man Bogbussen på Torvet ved Missionshuset, - den benytter vi forresten selv meget flittigt, siger hun.

Der er dog stadig en service fra Apoteket i Skjern med medicinudlevering, og det benytter mange sig af.

- Vi kan da også fortælle, smiler Anna Olga, at vi altid samler ind til fester, dog ikke vore egne. Folk synes det er nemt at komme med pengene her i salonen, og så får man sig lige en hyggelig snak samtidig, betoner Anna Olga.

Ved siden af salonen er Anna Olga også kirketjener ved Dejbjerg Kirke, og i begyndelsen ville hun ikke lære at ringe solen op og ned. Som hun selv siger: - Det er rart, at der er nogle ting, man ikke kan.

-alb

10 år efter
min konfirmation...

Er det virkelig 10 år siden at jeg stod der iden hvide kjole, med glimmer i håret, høje plateausko og skæve tænder?
Så skulle man pludselig tæde ind ide voksnes rækker - det tror jeg nu stadig væk ikke helt jeg er...

Men hvad har jeg så foretaget mig? Først og fremmest gjorde jeg 7. kl. færdig på Stauning skole, hvorefter jeg tog 8. kl. på Amagerskolen i Skjern.

Lisbeth er datter af Hanne og Frederik Nielsen, på Vesteragervej nær lem...

Det jeg kan huske fra den tid er nye venner og en masse gymnastik. 9. og 10. kl. klasse tog jeg på Blåkilde Ungdomsskole. Disse to år er nok det der har formet mig mest i denne 10-årige periode.

Det var en fantastisk tid med masser af sjov, dans, musical, sang, volley og venner som stadig hænger ved. Jeg gik med tanken om at jeg gerne ville uddanne mig til designer, og derfor skulle jeg starte med at tage en gymnasial uddannelse.

Jeg valgte derfor HF, hurtig færdig, så jeg kunne komme i gang med noget andet.

Efter 2 år på VGT, flyttede en veninde fra efterskolen og jeg hjemmefra, nemlig til storbyen Herning! Der arbejdede jeg et års tid på Cafe Fry, hvor jeg fik en god stilling som daglig leder. Det var et sjovt år med fest og glade dage.

Derefter opsagde vi både vores job og lejlighed og bestilte flybilletter mod London, hvor arbejdet som tjenere på Hotel Holiday Inn ventede. Det var noget af en oplevelse!

Vi boede på et lille værelse i et grimt, faldefærdigt hus sammen med 10 drenge fra hhv. Polen, Spanien og Filippinerne. Højt musik, frysepizzaer og mug i krogene var en del af hverdagen.

Der var en tilvænningsperiode, men derefter befandt vi os godt tilpas i skønne London. Vi lærte de dejlige små gader og designermarkederne at kende og fandt hurtigt ud af, hvor man kunne få byens lækreste fudge cake (flydende varm chokolade kage - Mhmm).

Vi erfarede også at arbejdsforholdene og hierarkiet er meget anderledes i England i forhold til Danmark. Så da jeg modtog et brev med svaret Ja fra Teko, (designskole i Herning) på min optagelsesprøve, pakkede vi vores ting og rejste hjem til Danmark julen 2006.

Jeg flyttede tilbage til Herning i en kælderlejlighed for mig selv og startede håbefuldt på uddannelsen til Designteknolog. Det var en spændende tid med masser af projekter, eksperimenter, leg med former, ide udvikling, tegning og syning. Jeg afsluttede med fine karakterer og var nu færdiguddannet midt i den berømte finanskrise, december 2008.

Mit første træk var at flyt-te til Smilets By Århus, hvor jeg nogle måneder senere en dag, helt tilfældigt, falder i snak med en pige hvis be-kendtskab skulle vise sig at åbne helt nye muligheder for min karriere.

Jeg blev tilbudt en værkstedsplads sammen med an-

dre håbefulde kunstnere og jeg skulle ikke tænke mig om i særlig lang tid før jeg sagde ja tak.

Jeg er i dag fortsat en del af designfællesskabet Højkant, hvor vi har butik, galleri og værksted sammen. Jeg er startet som selvstændig, og prøver at få mit tøjmærke, Listetå, op at køre, hvor jeg designer og syer tøjet selv.

En stor del af glæden ved at være designer er at følge og bestemme processen fra første blyantstreg til det færdigt udviklede produkt hænger på bøjlerne i butikken.

Det er en god følelse, som kun overgås af glæden ved at passere et menneske på gaden iført mit design.

Hvad det næste skridt bliver, har jeg ingen ide om, måske det bliver de store runways i New York en dag, hvem ved. Men lige nu nyder jeg livet i Århus.

Lisbeth Solsø Nielsen

Her ses lidt fra Lisbeths hjemmeside: Listetå

Menigheds rådet

Nu går viden søde juletid i møde... -og det gør Dejbjerg Kirke også.

Menighedsrådet er i gang med at planlægge årets »Vi synger julen ind« i Dejbjerg Kirke torsdag 10. december kl. 19.00.

Advent er starten på det nye kirkeår og Julen er kirkens største højtid.

Efter julen og i det nye år afholder kirken traditionen tro Vinterfest fredag 22. januar kl. 15.00 i Dejbjerg Missionshus – med skuespiller Hans Rønne, Århus – som vil opføre skuespillet: »Far dreng« – som handler om papfar Josefs oplevelse af begivenhederne i forbindelse med Jesu fødsel og tiden helt hen til korsfæstelsen.

I september inviterede menighedsrådet kirkens ansatte på en personaleudflugt. Ønsket var at menighedsrådsmedlemmerne og andre frivillige ved kirken samt personalet kunne lære hinanden lidt bedre at kende.

Turen bestod af en rundvisning i den nyrenoverede Aulum Kirke samt en naturvejledertur i Klosterheden.

Menighedsrådet vil i den nærmeste tid arbejde med visioner for Dejbjerg Kirkes fremtid. Rådets medlemmer er åbne overfor hele menighedens tanker og ideer i relation til sognets kirke.

Vestjysk Smedelaug på Bundsbæk Møller arbejder forsat på den nye låge ved kapellet. Den bliver formodentlig klar til foråret.

Menighedsrådet har valgt at afholde flere møder end tidligere. Møderne er offentlige og afholdes på følgende tidspunkter i 2010:

Torsdag 14. januar 2010
Onsdag 10. marts 2010
Torsdag 6. maj 2010
Tirsdag 21. september 2010
Onsdag 24. november 2010

Alle dage kl. 19.00-22.00 på Dejbjerglund Efterskole – dog ikke14. januar, som afholdes på Bredgade 76, 6940 Lem St.

Fra menighedsrådets side ønskes alle i sognet en glædelig jul og et velsignet nytår.

Per Lunde Lauridsen
fmd.

KFUM Spejderne i Stauning/Dejbjerg

Lørdag 3. oktober afholdt KFUM spejderne i Stauning/Dejbjerg et arrangement for alle sognets børn.

Til dagen havde 33 børn tilmeldt sig. Fra Ølgod Rollespilsforening kom 8 unge mennesker, men i løbet af dagen fik de os forvandlet ind i en anden verden.

Dagen startede med, at alle børn skulle fremstille et sværd samt en kappe med forskellige våbenskjold. Så var udstyret i orden.

Mens vi spiste frokost begyndte »skuespillerne« at finde deres masker og tøj frem. De viste børnene hvordan man skulle lægge maskerne. Det var sjovt og fascinerende at se, hvordan et ganske almindeligt menneske kan blive helt ukendeligt. Det var også temmelig skræmmende at se især Orkerne, da de fik tøjet på. Godt vi alle havde set dem, inden de gik i gang med udklædningen, ellers var vi blevet meget skræmt...

Så var det tid til endelig at skulle udenfor, ungerne fik historien om en salgsmand som var kommet til byen. Ham og hans kone havde 2 børn, pludselig var hans kone blevet taget af Orkerne. Nu var det alle børnenes opgave at finde Salgsmandens kone.

Der var meget kamp med de grumme Orker. Børnene fik forskellige opgaver og evner. Nogle kunne bl.a. vække de døde til live.

Vi havde en god dag med både hygge og uhygge.

Dejbjerg Sogneforening *informerer...*

Vi er ved at få de sidste detaljer frem fra arkitekt Bo Christensen, Skjern i forbindelse med projektet »Bosætning i Dejbjerg«.

Det er blevet til en række møder i løbet af efteråret for arbejdsgruppen der ud over 3 fra Sogneforeningen også består af repræsentanter fra Indre Mission, Menighedsrådet, Hansen og Larsen A/S og Dejbjerglund Efterskole.

Vi har haft forskellige idéer oppe og vende omkring udstykninger og byforskønnelsesprojekter og vi har så lagt os fast på noget som skal beskrives færdigt af arkitekten.

Vi glæder os til at gøre projektet synligt inde på den hjemmeside, som også er en del af projektet. Mads Nielsen og undertegnede fra Dejbjerg samt Johnny Andersen fra Stauning har udvalgt Vestjysk Marketing i Ringkøbing til at bygge en fælles hjemmeside for de 2 sogne.

Vi regner med, at vi står klar med en offentliggørelse af siden i marts måned 2010. Det kan være med til at styrke samarbejdet og samhørigheden med Stauning at få etableret den fælles hjemmeside.

Ellers har vi haft 3 repræsentanter fra Dejbjerg med i projektet, hvor vi kan komme i betragtning til de midler, der kan blive udbetalt som kompensation til de 4 sogne omkring det nye vindmølleprojekt, der er under planlægning til etablering i Lem Kær (Nordvest for Lem). Der har været hårde og lange forhandlinger om, hvordan midlerne skal fordeles mellem de 4 sogne.

Sogneforeningen inviterede til fællesspisning i Dejbjerglund Hallen 30. oktober, men ved tilmeldings-fristens udløb var der for få tilmeldte og vi tog derfor konsekvensen at aflyse. Der var ingen i bestyrelsen der havde tid eller lyst til at ringe rundt til folk med en opfordring til at møde op og på den måde trække folk op af lænestolen.

Vi var enige om, at det kan ikke være meningen, at det skal være nødvendigt. En af årsagerne til den mangelfulde tilmelding kan måske findes i, at vi alene havde annonceret det i Sognebladet, som var udkommet omkring sommerferien.

Vi vil fremadrettet forsøge at få lavet en aftale med en lokal bank om sponsorering af porto, så vi kan husstandsomdele en invitation, samtidigt kan vi benytte hjemmesiden til annoncering.

Vi vil desuden afstemme med Staunings Sogneforening, om vi skal prøve at holde et fælles arrangement.

Juletræstændingen blev traditionen tro også gennemført og det er et succesrigt arrangement som sætter stemningen op til jul.

Vi ser i Sogneforeningen frem til et spændende 2010 og alle ønskes en glædelig jul og et aktivt nytår.

Lars Jørgensen

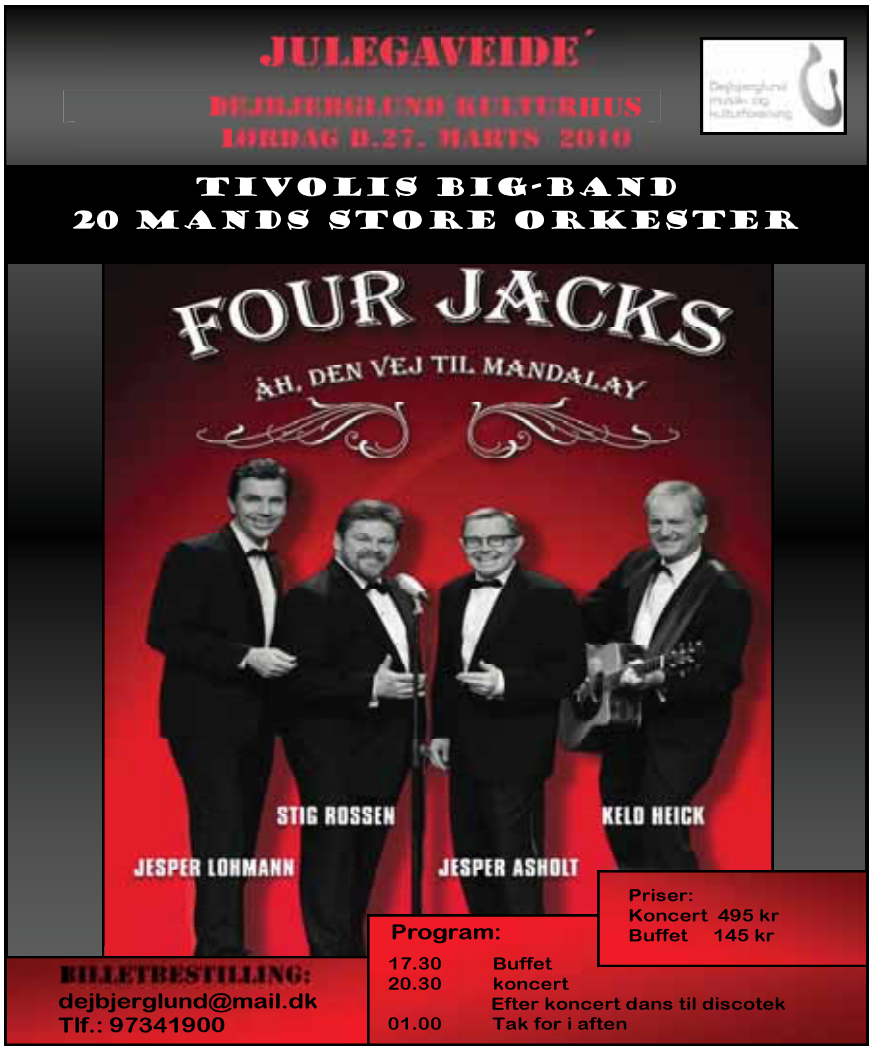

Jule marked
på Bundsbæk Mølle

30 årer ingen alder, når det drejer sig om en god tradition.

Så længe siden er det nemlig, at der første gang var julemarked på Bundsbæk Mølle. I den anledning havde man i år stillet det anderledes an, end man plejer.

Gæsterne kunne være aktive i de lokaler, hvor der plejer at være boder. Man kunne lave sin egen juleduft med appelsiner, og man kunne lave kræmmerhuse og selv sidde og klippe og klistre.

Selvfølgelig kunne man også købe glögg og æbleskiver, og disse ting var der mange familier, der benyttede sig af. Der var også en slagter, der stof og lavede traditionel julemad af grisekød.

Boderne var så flyttet hen på Møllegården, og det foregik både inden- og udendørs. Der var mulighed for en god handel med alt lige fra juledekorationer af enhver art til julepynt af glas, kniplede ting, julekort, sennep og mjød og mange andre ting.

Desværre var vejret den 1. søndag i advent ikke særlig juleagtigt. Det regnede som alle de andre dage i november i år. Men gæsterne trodsede vejret og nød en hyggelig dag på Bundsbæk Mølle.

-Irå

Tur- retur Vestjylland

af Inge Ploug

Inge: Vestjyde, Bjarne: Fynbo, men »vestjyde« siden midten af 80erne, da vi købte sommerhus ved vestkysten.

Inden vi nåede »retur til Vestjylland« i 2004, boede vi flere steder, bl.a. nogle år i Schweiz, som blev vort andet fædreland.

Vi blev gift dér og fik også vor søn i Schweiz, boede i Bern, én af Europas mindste hovedstæder, men helt sikkert den smukkeste – med den gamle bydel, floden Aare, der snor sig gennem byen og med den flotteste udsigt til Berner Oberland og de mange »4000-er« (bjerge!).

Schweiz er et spændende land at besøge, ikke større end Danmark, men kører man rundt i landet, føler man, at man kommer til 3-4 forskellige lande, ikke bare på grund af de 4 sprog, der tales, tysk, fransk, italiensk og rætoromansk, men også fordi der landskabsmæssigt, kulturelt og gastronomisk er meget stor forskel.

Vestschweiz er naturligvis præget af Frankrig. En del af dette område ligger ned til »Den schweiziske Riviera«, den store Geneve-sø, hvor man virkelig føler, at man er sydpå, ligesom i Tessin, den italiensktalende del, der grænser mod Italien.

Den størst del af Schweiz er tysktalende, ca 60% taler tysk, skriftsproget er tysk,

men talesproget er schweizertysk, som en turist næppe kan forstå!

Det skal dog ikke afholde nogen fra at tage på ferie i det smukke land, vandre eller stå på ski i Schweiz, da man selvfølgelig også kan tale »højtysk«, i de senere år er det endda også blevet muligt at bruge tysk i både den fransk- og den italiensktalende del, noget der for nogle år siden kunne være svært, men man har altså også dér fundet ud af, at der er flere turister, der kan/vil tale tysk end hhv fransk og italiensk!

Vi vender ofte tilbage til »vort andet fædreland«, men der er jo også en verden udenfor Danmark og Schweiz, så vi rejser da også længere væk! Næste lange rejse går til Kina, hvor vor søn bor i øjeblikket, sidste år var vi i Mexico og forrige år i Vietnam, begge steder meget, meget interessante.

Vietnam er et utrolig spændende og smukt land at besøge. Vi startede i Hanoi (nord) og »bevægede« os sydpå til Saigon, der i dag hedder Ho Chi Minh City. Det var dejligt at se, hvordan landet

efter krigen har rejst sig og er blevet et land , hvor folk er ualmindeligt venlige, glade og tilfredse.

De arbejder hårdt, rigtig mange ejer deres egne små virksomheder, alle går i skole – selv børn, der bor på husbåde i Halong Bugten, har en skole, der er indrettet på en båd midt i bugten. Tilsyneladende fungerer kommunismen i Vietnam på en måde, som det vist burde i alle de kommunistiske lande!

Man glemmer tit krigen, der jo ikke ligger så langt tilbage. Men når man kommer til Saigon, bliver man dog flere steder mindet om den, man ser rigtig mange krigsinvalider, der er et museum, hvor man bl.a. kan se tegninger, lavet af børn, som har malet og tegnet billeder fra krigen, som de forestillede sig den, og disse billeder gør faktisk endnu mere indtryk end fx. de mange opstillinger af torturinstrumenter, som blev brugt under krigen af begge parter.

Noget andet, der gjorde stort indtryk, var et besøg i de underjordiske gange nord for Saigon, hvor Vietcong gemte

Skole og husbåde på Halong.

sig!

Den sidste udflugt inden hjemrejsen var en fantastisk dag på Mekong floden. Vi kunne sagtens have brugt et par uger mere i Vietnam, men fik de uger, vi var der, et virkelig godt indtryk af landet og dets dejlige beboere.

Året efter tog vi til Mexico, naturligvis noget helt andet, men akkurat lige så spændende.

Vi fløj til Mexico City, hvor vi havde bestilt hotel 2 nætter hjemmefra. De to nætter blev til 4, da der var så meget at se på i omegnen af byen, at vi slet ikke kunne nå det på et par dage.

Det var mærkeligt at ankomme fra den danske vinter til 24 grader og sol i Mexico City, der ligger i ca. 2000 m. Byen var stadig julepyntet den 8.1., folk løb på skøjter på en kæmpestor anlagt skøjtebane midt i byen. Det så lidt sjovt ud i den varme!

Vi besteg bl.a. »Solens Pyramide« (verdens tredjehøjeste pyramide) i Teotihuacán nord for Mexico City, så de fantastiske kirker bygget til ære for Jomfruen af Guadaloupe, Frida Kahlos hus i M.C., sølvbyen Taxco og den flotte by Oaxaca nær grænsen til Guatamala.

Herfra havde vi også en del udflugter til arkæologiske områder i nærheden, fx. Monte Alban, hvor først olmekerne, senere zapotekerne og til sidst mixtekerne boede. Også spændende at høre om indianerne og deres historie – det »stødte« vi på overalt i Mexico.

Der er selvfølgelig stadig mange indianere i landet, og de hører til »på bunden«, har det for de flestes vedkommende meget dårligt, mange bor på gaden med deres små børn, tigger for at opretholde livet.

I Mexico City bor der officielt 25 millioner, men det uofficielle tal er langt, langt større. Fra Oaxaca fortsatte vi – altid med bus, der fungerer perfekt, i hvert fald hvis man kører med luksusbusserne eller 1. klasses-busserne – til San Cristóbal længere nordpå, endnu en smuk mexicansk by, hvor der var masser at se på.

Fra denne by tog vi med på en tur til Sumidero Kløften og på en enestående sejltur.

Vi så aber, krokodiller, gribbe – spændende. Efter sejlturen var vi i en rigtig indianerlandsby, hvor de holdt januar-fest – for sig selv, ikke for turisterne. Det var en stor oplevelse. Vi kørte derefter til Palenque, et fantastisk arkæologisk område i junglen, som blev opdaget af en dansk arkæolog i 1930erne, kun ca. 10% er udgravet, men alligevel var det nok noget af det mest spændende, vi så.

Herefter tog vi ud på Yucatan-halvøen, vist det sted, hvor de fleste turister kommer, selvfølgelig et dejligt område, men efter vor mening slet ikke Mexico!

Vi så her naturligvis Chichén Itza, det største og mest berømte arkæologiske område i Mexico, et af verdens nye vidundere og af UNESCO udnævnt til Verdens Kulturarv – vi synes dog, at Palenque var mere spændende og ikke nær så overrendt.

Efter 3 uger »endte vi« i Playa del Carmen ved Det Caribiske Hav, hvor vi tilbragte et par dage, inden vi fra Cancun tog hjem det det kolde Danmark!

Men vi nyder også tilværelsen i Dejbjerg! Bjarne er meget glad for golfbanen, mens jeg nyder hus, have og sommerhus, underviser i tysk – når jeg ikke rejser Europa tyndt som rejseleder!

Andreas og Filippinerne

Nedenstående oplysninger er at finde på internettet om Andreas Kjær fra Dejbjerg, som de næste 8 mdr. er at finde på Filippinerne. Sognebladet har fået lov til at bringe uddrag fra Andreas blog på nettet...

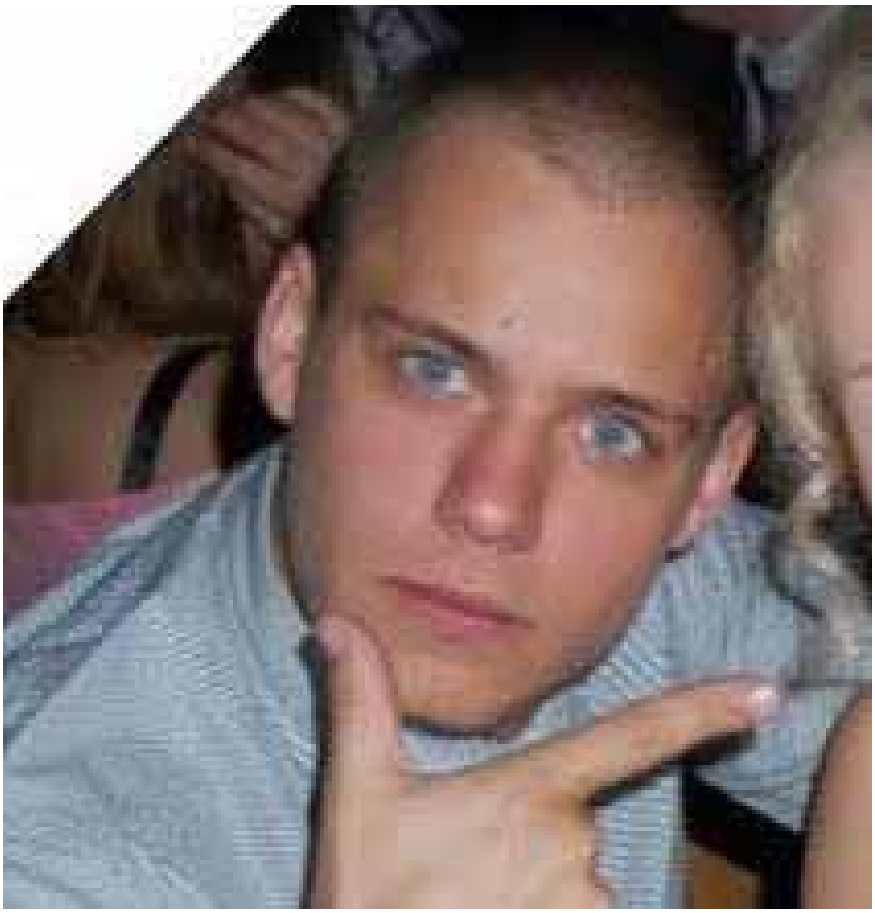

Andreas Kjær
- Alder: 20
- Køn: Mand
- Stjernetegn: Tyren
- Dyrekredsår: Slange
- Branche: Studerende
- Geografisk område: 6900 Skjern: Midt- og Vestjylland: Danmark

Om mig
Fødsel: 29 april 1989
Nationalitet: Dansk Skype: AndreasKj89 Mail: ak@jkaps.dk

Hokus pokus
jeg er i fokus...

Dreaming out loud

I begyndelsen af oktober 2009 og 8½ måneder frem vil filippinernes azurblå hav, farverige jeepneys, malariamyggens summen og kokospalmernes skygge danne rammerne om mit hjem.

I eventyrets første fase deltager jeg som volontør i et marine bevarende Coral Cay Conservation projekt på den sydlige del af øen Leyte.

Efterfølgende tager jeg en dm uddannelse på Sangat Island Resort, hvor jeg parallet skal deltage i resortets dagligdag.

Jeg vil løbende beskrive små glimt og solstråler fra mit eventyr.

Til ære for sponsorer, venner, familie og øvrige interesserede.

- Andreas Kjær

»Hard work beats talent

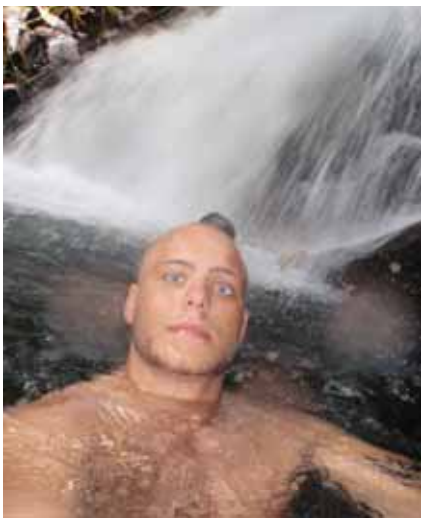

when talent refuses to work hard...

- Jeg gør hvad jeg ka', sagde myggen og pissede i søen!«

Contribution information

1400 minutter UW, 30 dage i shorts og hvalhaj drømmeri

Turen gik med fly fra Manila til Tacloban, hvor en Filippinske CCC-råbende mand ventede.

Flere filippinske passagerer spurgte mig om jeg var turist og hvad i alverden jeg ville på Leyte – tydeligvis ikke et almindeligt turistmål. Lufthavnen var på størrelse med Dejbjerg kirke og landingsbanen som fodboldpladsen.

Samtlige hvide (5) men-

nesker ombord på flyet viste sig her at være nye deltagere på projektet. Alle briter, undtagen en enkel amerikaner. Vi blev losset ombord på en gammel stønnende mini van og gav os i kast med en ca. 150 km kuberet tur til bassen.

Vejen var rynket, solen viste ingen barmhjertighed, luften var tæt af sved og duften af våd jungle – men humøret var højt. Turen var 5 timers intens oplevelse; i det ene minut overhalede vi en fyr ridende på en ko, senere var junglen forvandlet til rismarker og gennem hele turen spekulerede jeg om det her var en by eller en jungle, for overalt langs "vejen" var der små "hytter" af bambus under de ellers så dominerende kokospalmer.

Overalt kiggede folk nysgerrigt efter os og børnene lyste op og vinkede som gale når de så vores hvide skind.

Efter 5 timers sveden havde jeg næsten opgivet min tillid til chaufføren, men pludseligt holdt stønnene op og vi var fremme. En stor hvid bygning, ca. 5 meter fra vandkanten, kun med stålplader som tag hilste os velkommen.

Forsigtigt og træt listede vi ind af hoveddøren og mødte et bundt af glade, stor smilende og hilsende CCC-deltagere (18 i alt), der ventede med varm aftensmad og klassikere på stereoanlægget.

Jeg blev tildelt et ca. 15 m2 stort værelse sammen med to andre. Der var ingen skabe, kun en seng til hver og vi blev informeret om at vi endelig ikke skulle bruge toilettet inden rundvisningen.

Rundvisningen var interessant. Klokken var ca. 22:00 og alt var sort. Vi blev bedt om at finde vores lommelygter og en spand og møde Richard (Ekspeditions lederen) udenfor. Han førte os ca. 5 minutters gang ind i junglen til en lille kilde. Alt omkring os bevægede sig, sang eller raslede i skovbunden.

Kilden er den eneste mulighed for "rent" vand til bad fortalte Richard og fortsatte med "Forresten husk en lommelygte hver gang, for her er slanger og kæmpe edderkopper, som i ikke har lyst til at møde og i vil højst sandsynligt komme til at bade når det er mørkt, for vi skal arbejde indtil solnedgang hver dag".

Efter dette tog han os med ned til havet via nogle beton trapper og sagde at her skulle vi fylde vores spande til toiletterne, for toiletterne kan ikke skylde ud.

Det næste var en præsentation af de lokale vagter, som lå halvsovende i en hængekøje og legede med deres rustne pumpguns. Vagter er standard i Filippinerne, så det er ikke fordi det er specielt nødvendigt. Den lille briefing sluttede med informationen:

morgenmaden kl. 06:00. Vi var alle pisse trætte og vi manglede alle at pakke ud og fixe vores senge.

Kl. 07:30 næste morgen startede vores første lektion omkring marine livet. Ca. 45 koral arter, 30 alger og græsarter, 75 invertebrates, 60 fiske familier og 80 fiske arter er "target", hvilket vil sige at vi skal kunne huske dem uden ad og identificerer dem.

Navnene på halvdelen er vel og mærket på latin. Lektionerne var ekstrem intense, om morgen undervisning i klasselokalet, efterfulgt af en "pointy dive", hvilket er et dyk med en erfaren CCC dykker, som peger på en koral og derefter på en skriveplade med dens navn. Samme omgang om eftermiddagen. Al tid efter og indimellem sad vi med næsen i en bog. Meget gav ikke særlig meget mening. For eksempel kunne han pege på noget papir lignende og så på navnet; Faviidae Echinopora.

Det gjaldt virkelig om at have huske hatten på og koncentrere sig, hvis ikke man ville hægtes af science-toget. Måden jeg lærte alle navnene på og senere at linke dem til de pågældende koraler var ved at digte en lille historie omkring dem. For eksempel; Polyphyllia Talpina – (Bonus info: Koraller er grupperinger af polypper)

En polyp hyller fordi den har tandpine. Måden jeg så linkede den til den pågældende koral var fordi den har en masse strittende tentakler, hvilket ligner for mig at den rækker ud efter hjælp på grund af tandpinen. Det virker lidt dumt med historierne, men det virker.

For at få lov at lave "survey's", hvilket er det vi kom for, skal vi bestå 12 prøver. Det består af teoretiske prøver, pointy prøver, trial prøver og survey prøver. Jeg var heldig at bestå alle prøverne på første forsøg, så min optrænings tid blev små 2 uger. Andre var mere uheldige og vi har endda én der først lige er bestået alle efter 3 uger. CCC tager prøverne meget seriøst og giver ikke noget i svingene, hvis de ikke kan regne med vores data, er det hele lige meget.

Træningsdagene inkluderede verdensklasse dykning. Det hele foregik i nogle af de mest jomfruelige koralrev i Filippinerne og vi så ekstremt meget spændende; frogfish, Stingrays, Triggerfishs, Moray Eels, Pyjama Cardinals. Jacks, Giant Clams, Turtles, Lionfishs, Seasnakes, spider crab, Tobys, Cuttlefishes, Octopus, cowfish, Barracudas, Trumpetfishes, Filefishes, nudi's, Trunkfish, Scorpionfishes, Boxfishes, Juvenile Spade fishes, Spade fishes, Crown of thorns og tusindvis af andre super cool ting.

Alene uden for vores hus rev blev der blevet spottet hvalhajer tre gange i denne periode, men uden held for mig. En af gangene var vi cirka 10 dykker der skulle studere nogle sponges på bunden. Da vi kom op havde to af vores egne set en 12 meter lang hvalhaj svømme 3 – 5 meter over hovedet på os, uden nogen af os hvad lagt mærke til det – frustrerende! Men også pirrende.

Vi bruger hver eneste dag, mandag til lørdag, på at lave survey's. En normal dag kunne se ud som dette: sejler

af sted kl. 07:30. Ombord gør vi vores grej klar og repeterer teorien en ekstra gang.

Kl. 09:00 hopper første team i vandet for at lave morgendagens dybde survey (25 meter). Efter alle teams har været i vandet, spiser vi frokost og venter til første team har haft 3 timer på overfladen (Én af CCC konservative regler for sikker dykning).

Alle teams laver endnu en survey (<18 meter) og her efter vender skuden hjem til papirarbejde - registrering af dagens indsamlede data. Dette tager normalt ind til aftensmad, efter mad er der hver dag en eller anden form for undervisning; Marine liv, første hjælp, oxygen håndtering, dykker kursus, certificeringer eller indføring i CCC's arbejde, strategier og visioner. Vi får normalt fri omkring kl. 20:00, hvor de fleste normalt finder vej til sengen meget hurtigt.

Indtil videre har undervisningen givet mig baseline check (De 2 ugers træning, CCC's egen metode), Emergency first aid, Rescue diver og reef check (International metode) certifikat.

Dagene på båden er fantastiske, varme og oplevelsesfyldte. Vi har normalt cirka en times transport tid langs kysten. Det giver rig mulighed for at studere de mange små, ekstrem simple og afsidesliggende fiskehytter, junglen som går helt ned til vandkanten, delfiner og flyvefisk som bryder havets monotone baby-bølger og de dominerende bjerge, som viser sig som grønne bomuldstoppe, på grund af den altdækkende palme jungle.

Om bord dræner solen og varmen ens energi, så folk forsøger i løbet af dagen at opsnuse en smule komfort og spare på energien, mens vi med moderat fart glider langs den inspirerende varierende kyst, der skifter fra smukt pudder sand, til store kamppesten, til alle former for rå klippe.

Frokosten består af ris og grønsager - hver dag. Kedeligt, men i disse omgivelser og med Jack Johnson i Ipod højtaleren, smager det som is. De tre timers overflade interval bruges til "afskysvækkende" tidsfordriv som solbadning, svømning, fantasifulde udspring fra båden, sove, spille kort, høre musik eller læse. Tro det eller ej, men det er faktisk hårdt arbejde at bruge 5 – 8 timer på en båd hver dag.

Nogle dage er der alternative ting på programmet, for det meste omhandler det repræsentation i lokal samfundet. For eksempel var vi en dag inviteret til hel stegt pattegris hos den lokale høvding, en anden dag blev vi udfordret til en basketball (Ph. Nationalsport) dyst af de lokale helte, en eftermiddag brugte vi ved en nærliggende skole til at opføre et teater spil, male fisk på en væg og fortælle om koralrev og lignende og i sidste weekend deltog vi i det årlige Fiesta, hvilket er en kæmpe folkefest på højde med vores jul og nytår.

Folk spiser som gale hele dagen og om aften og natten danser de disco og techno i en øde plet i junglen. Det var alle suveræne oplevelser, hvor vi virkelig fik chancen for at tale med de lokale og forsøge at forstå dem. Jeg føler mig nærmest som en berømt opdagelsesrejsende her, folk kommer strømmende hen for at tale eller danse med os.

For eksempel kom en lille pige hen og ville danse tango med mig midt på gaden i den lokale landsby. Den lokale "De-hårde-gutter"-bande kom løbende med øl til os og ville være vores venner.

En lille speciel ting var ved festen; fyre byder ikke piger op til dans eller omvendt. Fyre byder fyre op til dans og hvis den ene fyr "godkender" den anden lader han hans søster eller veninde danse med ham.

Andre dage popper de alternative oplevelser bare op. For eksempel en dag lagde en stor DANSK dykkerbåd til lige uden for vores hus rev. 50 dykker og strand glade danskere kom strømmende i land i små motorbåde. Jeg blev hurtigt skubbet frem, af vores ekspeditions leder, for at skulle repræsentere os og fortælle om stedet.

Det endte med at jeg blev inviteret ombord til cocktails, vin og aftensmad. Det var virkelig rart at snakke lidt dansk igen (Kun britiske deltager og 1 amerikansk) og slappe af i civiliserede omgivelser (Især med toiletter der kunne skylde ud!).

Inden jeg forlod skibet havde jeg armene fulde af "skatte", såsom danske aviser, bøger, tyggegummi, slik og ikke mindst Waterproof plastre (Hvilket er i meget høj kurs når man dykker så intensivt som her).

Men den største af alle oplevelser indtil videre skete i dag (d. 29/10/2009). På vej fra morgendagens survey til eftermiddagens tog, Andreas

Kjær sig lejlighedsvis en lille lur. Pludselig blev jeg vækket af et lille spark i siden af en af de andre. Han sagde et eller andet sludder og peger ud i vandet.

Dvask kiggede jeg ud og spurgte om det igen er delfiner der leger. Men øjeblikkeligt gik det op for mig at det er en hvalhaj og søvnen forsvandt med ét fra min krop. Jeg sprang op, grab mine finner og maske, sprang på hovedet i vandet, som den første og begyndte at svømme som pisket.

Det første jeg mødte efter 2 minutters svømmen var en mur af store tunfisk, som jeg kort betragtede, inden jeg skimtede noget langt større og langt mere interessent på den anden side. En 7 meter lang hvalhaj lå i overfladen og spiser vandmænd. Min krop rystede, trods afstanden stadig var omkring 20 meter. Jeg stak hovedet op og råbte til de andre, inden jeg med fuldkraft svømmede imod den.

Da jeg var omkring 5 meter fra den, vendte den pludselig skarpt og skiftede kurs imod mig. Ala Deep Blue Sea scener poppede pludselig op i hovedet på mig, da jeg opdagede at den 7 meter lange haj havde kollisionskurs mod mig.

I et splitsekund fyldes jeg af frygt, men lige så hurtigt som frygten kom, forandres den til ærbødighed og respekt for denne prægtige ufarlige fisk. Som bøgerne og de andre dykkere adskillige gange har fortalte mig, undveg den mig elegant, for hvalhajer vil ikke angribe eller ramme folk, den testede og undersøgte mig bare.

Roligt cirklede den rundt under mig, mens de andre fik padlet sig frem. Den lod sig beundre i ca. 5 minutter, hvorefter den dovent slog et par slag med halen og satte tempoet op.

Mig og en ven, Joe, havde kræfter i benene endnu, så vi valgte at svømme, fuld kræft, med den i ca. 3 minutter, hvorefter den stoppede op og gav os, de vedholdende, et par minutters show off i belønning. På dette tidspunkt var der kun os to, hvalhajen og the big blue. Den cirklede et par gange rundt og kiggede på os og tog afsked, hvorefter den krummende dens gigantiske krop mod overfladen og dykkede lodret ned i det skrigende blå ingenting.

Det var en kæmpe oplevelse for os alle, selv vores marine underviser havde aldrig før svømmet med en hvalhaj. Vi var euforiske og diskuterede ivrigt vores første måde med en kæmpe. MEN; faktisk var det slet ikke en kæmpe; vores underviser fortalte at den maksimal var 7 meter lang, hvilket vil sige at den stadig ikke er voksen. Jeg er og var lamslået over at den rent faktisk kan blive over dobbelt så stor. Forhåbentlig får jeg også chancen for at møde et stort eksemplar.

Disse første 30 dage har forandret, bidraget og rykket en masse i mig. Jeg har aldrig før lært og oplevet så meget, på så kort tid. Det burde næsten være SU berigtiget; for dette slår en hver form for engelsk, samfundsfags og biologi undervisning jeg nogensinde har modtaget. Hver dag, time, minut bombarderes jeg af store og små dråber af nye indtryk, forståelser og livsanskuelser, dels fra undervisningen, den filippinske kultur og britiske kultur.

Sognebladet har spurgt Andreas hvordan han kommer til at tilbringe jule- og nytårsaften 2009:

Både juleaften og nytårsaften vil for mit vedkommende blive holdt her i CCC basen ude midt i ingen-mands-land, uden rendende vand og toiletter. De fleste af deltagerne på projektet tager hjem for at fejre højtidelighederne med familie, så vi vil sandsynligvis kun være 6 -7 stykker tilbage.

Men her vil både være en tysker, en franskmand, mig og banden af britere – så vi har aftalt, at vi alle skal komme med nogle nationale traditioner og lege, så vi rigtig kan "smage" på hinandens kulturer.

Maden vil højst sandsynlig ikke ændre sig meget fra den daglige ration af grønsager og fisk, da det er så godt som umuligt at få bragt alternative råvarer ud i dette område. Dog er jeg helt sikker på at det vil blive en uforglemmelig jul og nytår, med masser af hygge og fest.

Som bloggen fortæller fortsætter jeg mit eventyr til Palawan i slutningen af Januar 2010, hvor jeg skal "monitor" et stort MPA (Marine protected Area) og tage en divemaster uddannelse.

De allerbedste jule- og nytårshilsner fra Filippinerne
Andreas Kjær

AKTiVITETSKALENDEREN

JANUAR

Søndag 3. kl. 10.30	Kirken Gudstjeneste. Indsamling til Bibelselskabet
Søndag 7. kl. 13.00	Bundsbæk Mølle I rakkernes fodspor 13-15
Søndag 10. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/Birgit og Mette (10.15-11.30)
Søndag 10. kl.10.30	Kirken Gudstjeneste
Onsdag 10. kl. 19.30	Dejbjerg Jernalder Vikingetidens omgård - status efter 3 års udgravninger
Tirsdag 12. kl. 19.00	Indre Mission - Bedemøde i Missionshuset
Torsdag 14. kl. 19.00	Indre Mission - Bedemøde i Missionshuset
Søndag 17. kl. 10.30	Kirken Gudstjeneste. Kirkebil
Fredag 22. kl. 15.00	Menighedsrådet Vinterfest i Missionshuset for alle
Lørdag 23. kl. 9.00	Dejbjerg Jagtforening Rævejagt. Start v/hallen (gule ærter)
Søndag 24. kl. 9.00	Kirken Gudstjeneste
Søndag 24. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/Mette og Karsten (10.15-11.30)

FEBRUAR

Onsdag 3. kl. ?	Havekredsen General-forsamling (se annonce i Ugeposten)
Onsdag 3. kl. 19.30	Jagtforeningen General-forsamling i Dejbjerglund Hallen
Fredag 5. kl. 19.30	Indre Mission Soldater-vennerfest v/Torben Jensen, Brabrand
Lørdag 6. kl. 10.00	KFUM spejderne Papir-indsamling (10-12)
Søndag 7. kl. 10.30	Dejbjerg Søndagsskole Familiegudstjeneste. Kirkebil
Søndag 14. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/alle (10.15-11.30)
Søndag 14. kl. 10.30	Kirken Gudstjeneste. Indsamling
Søndag 21. kl. 9.00	Kirken Gudstjeneste
Mandag 22. kl. ?	KFUM spejderne Generalforsamling
Torsdag 23. kl. 19.30	Indre Mission Ulrik Baun, Herning. *Jesus er verdens lys*
Onsdag 24. kl. 19.30	Indre Mission Jørgen Sand, Hammerum. *Helligånden, lys i verden*
Torsdag 25. kl. 19.30	Indre Mission Oda Mølgaard Hansen, Ølgod. *Du er verdens lys*
Fredag 26. kl. 19.30	Indre Mission Lovsang og tilbedelse v/Bibelkreds 3
Fred.-sønd. 26.-28.	Dejbjerg Søndagsskole Vinterlejr
Søndag 28. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/alle (10.15-11.30)

MARTS

Onsdag 3. kl. 19.30	Indre Mission Generalforsamling
Onsdag 3. kl. 19.30	Dejbjerg Jagtforening Generalforsamling i Dejbjerglund Hallen
Søndag 7. kl. 10.30	Kirken Gudstjeneste
Søndag 14. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/Mette og Birgit (10.15-11.30)
Søndag 14. kl. 10.30	Kirken Gudstjeneste. Kirkebil. Indsamling
Torsdag 17. kl. 19.30	Indre Mission Månedsmøde v/Kaj Jensen, Brande og Dan Myhre, Tarm
Torsdag 18. kl. 14.30	Præstegården Pensionist-sammenkomst. Kirkebil
Fredag 19. kl. ?	U & I Gymnastikopvisning i Dejbjerglund Hallen
Søndag 21. kl. 9.00	Kirken Gudstjeneste
Lørdag 27. kl. 17.30	Kulturforeningen Spisning. Derefter koncert kl. 21 m/Four Jacks
Søndag 28. kl. 9.00	Kirken Gudstjeneste v/Claus Thomas Nielsen
Søndag 28. kl. 10.15	Dejbjerg Søndagsskole Søndagsskole v/Karsten og Karin (10.15-11.30)

BAZAR
I MISSIONSHUSET

Igen iårvarderbazari Missionshusetmed etopbud af kreativiteter, kaffe og god mad.

Det var en rigtig hyggelig eftermiddag med kaffe, kage og vafler, fortæller Rikke Storbjerg.

Salgsboder med bagværk, stearinlys, hjemmelavet slik, mange forskellige slags marmelade, flotte hjemmelavede kort, blomsterdekorationer, og jeg kunne blive ved, - det er simpelthen så flot med al den kreativitet hos folk, tilføjer Rikke.

ørnene synes nok fiskedammen og tombola var en af højdepunkterne, hvor der blev brugt mange af deres opsparede lommepenge, smiler hun.

Så var der en pause i handlen, da 2 friske piger Anna og Betina fortalte om deres ophold i Ægypten, som globale iværksættere.

Det var en meget gribende fortælling om gadebørn, skolegang og børnearbejde.

Alle de lyttende børn blev også inddraget med udklædning, sange og billeder, så det blev en ekstra spændende historie for dem, betoner Rikke.

Efter oplægget var der tid til de sidste indkøb og så var køkkenet klar med dejlig aftensmaden, som bestod af pandekager med fyld og stort salatbord og til dessert is med vafler.

Så rigtig mange bænkede sig og fik en hyggelig snak over den gode mad.

Pengene, som kom ind denne eftermiddag, går alle til Danmissions arbejde i Ægypten, tilføjer Rikke, heriblandt forbedring af børns vilkår, når de udfører arbejde, som egentlig burde være udført af en voksen.

En rigtig hyggelig eftermiddag og vi glæder os igen til næste år, hvor vi håber at se rigtig mange igen, slutter Rikke Storbjerg.

-alb

Turen går til SYDAFRIKA

Jeg vil lige fortælle lidt om min tur til Sydafrika; - planen var jo hele tiden at vi skulle af sted søndag 11. oktober så det passede jo fint, fordi mine forældre havde nemlig sølvbryllup tirsdag 6. oktober og de ville så holde festen lørdag den 10. oktober.

Men de lærer der er hernede på landbrugsskolen har ikke ret meget styr på noget som helst, så lige pludselig havde de flyttet turen, så de mente at vi skulle af sted lørdag 10. oktober, nu var vi var jo nød til at flytte festen til fredag 9. oktober.

Da vi startede nede på skolen fik vi så at vide at vi alligevel skulle af sted søndag morgen den 11. oktober. Men festen flyttede vi så ikke dennegang, men så havde jeg jo også tid til at komme over festen inden vi skulle rejse søndag morgen.

DAGBOG:

Søndag 11. oktober: Ankomst

Det var tidlig søndag morgen og jeg havde overnattet nede på Grindsted Landbrugsskole. Vækketuret ringede 03:45 og nu var dagen endelig kommet, vi skulle til Sydafrika.

Ca. halv 5 kom der en bus, som kørte os til Billund Lufthavn. Vi fik tjekket ind og derefter fik vi ellers travlt med at komme hen til det fly, som vi skulle flyve med kl. halv 7 til Amsterdam.

Det tog omkring en time at flyve, det var så første gang jeg var ude at flyve, meget spændende.

Vi kom til Amsterdam og havde næsten 3 timer inden vi skulle flyve igen, fra kl. halv 11 og de næste 11 timer skulle vi sidde i sådan et rør, det var knap så fedt, især for mine lange ben.

Vi kom til Johannesburg kl. halv 10 om aften, der stod så en meget speciel mand, men hel sikket en man kunne få det sjovt med og det havde vi skam også. *(Holger en mand man aldrig glemmer).*

Vi lejede 3 mini busser, og tog hjem til Holger, hvor vi skulle overnatte, men nogle af os boede den 1. nat over ved hans nabo, fordi han selv var over booket. Vi fik så en snak og en enkelt øl og så var det ellers sengetid.

Mandag 12. oktober:

Besøg ved Manjo Ranch – malkebesætning

Vi stod op lidt i 7, fordi der var morgenmad kl. 7, omkring kl. 8 kørte vi ud til to brødre som kom fra Portugal og ejede en rigtig stor farm sammen, de havde 7800 ha, de dyrkede 1800 ha majs, 800 ha sojabønner, 600 ha sukkerbønner, 110 ha kartofler og på resten af arealet gik der 18.000 stk. kvæg.

Dem havde de i 300 dage, det vil sige at deres årlige produktion var på ca. 23.000 slagtede dyr. De brugte 180 tons foder

hver dag, som de havde i deres egen foderstof og det kørte i døgndrift. Der var 125 bokse og størrelsen for hver boks var 24x65 meter.

Boksene var på en skråning op ad et lille bjerg, så alt vand og ajle kunne løbe væk, når det regnede. Deres ajle løbe bare ned i et vandhul, som så var blevet til en meget stor sø.

Efter det fandt vi et sted, hvor vi kunne spise vores medbragte mad til frokost. Da vi havde fået lidt til ganen, kørte vi videre til en malkebesætning, det var en mand fra Holland som ejede den. Han havde 220 køer, som blev malket 4 gange dagligt, mælkeydelsen var på 31 kg pr. ko. De blev malket i en dobbelt 10 malkestald. Køerne gik med aktivitets måler så de kunne se hvor meget hver ko spiser og hvad deres ydelse ligger på.

Kviekalvene fik altid det bedste mælk, og så kunne tyrekalvene få det der var bagefter og det der var mest sur. Det var nemlig mest kvierne, der skulle have det godt. De driver 700 ha jord, derud over har de egen kompost anlæg, hvor de opsamler alt det tørre i gyllen og alle døde dyr ryger også i en stor bunke til kompost, så de kan sprede det på marken igen.

Turen gik derefter hjem til Holger igen. Da vi så kom hjem til ham havde vi lige lidt fri, vi tog alle sammen ned i byen og fik en øl og kiggede lidt på butikker. Vi skulle hjem i bad og så have lidt til ganen, 3 retters menu, det var rigtig godt mad, nemlig en dansk kok, som der arbejdede for Holger.

Ja, vi fik da os lidt øl og vin, rigtig hyggelig aften.

Tirsdag 13. oktober:
Simunye Zulu Lodge, Zululand
Der var morgenmad igen kl. 7 for vi skulle nemlig kører igen kl. 8. Vi kørte nok omkring 600 km eller i hvert fald 8 timer, da vi så endelig kom frem, var der nogen der skulle ride på hesteryg og andre skulle sidde på en studevogn, og de sidste skulle sidde på en vogn efter en traktor.

Jeg tog så studevognen, rigtig skægt, da vi så kom ned for enden af bjerget fik vi en velkomst drink og vi fik at vide at alt deres strøm var forsvundet, men vi fik set os omkring og set hvor vi skulle bo, rigtig i sådan nogle ler-hytter, lidt skummelt, men det var nu ikke så slemt da det kom til stykket.

Derefter skulle vi så møde høvdingen fra det sted og før vi kunne få ham at se, skulle vi råbe ZULU råb, så kom han frem og vi kom ind i deres lejer, hvor vi smagte deres øl, som faktisk smagte af yverbetændelse eller i hvert fald lige så tyk, som yverbetændelse.

Vi smagte os noget af deres kød, men ren fedt. Vi så lidt forskellige ZULU danse af høvdingen og nogle piger og nogle drenge, vi var skam også selv med til at danse til sidst. Så skulle vi have lidt og spise, fin nok mad, vi blev da mætte i hvert fald. Da vi havde spist skulle vi selvfølgelig i deres bar, men det blev ikke så vildt, vi var jo trætte efter den lange køretur hjemme fra Holger. Vi gik i seng og sov lige med det samme.

Onsdag 14. oktober:
St. Lucia, Indiske Ocean...
Mulighed for at fiske/shoppe
Vi stod op kl. 7 og vi skulle være klar kl. 8 til at hører om de forskellige lerhuse, som de havde inde i deres lejr.

Kl. 9 var der så morgenmad og en time efter, skulle vi op af bjerget igen, og der skulle vi så bytte med dem der ikke havde været på hesteryg, studevogn og traktor med vogn.

Jeg kom så på hesteryg op ad bjerget og det gik lidt langsomt. Så kørte vi igen da vi kom op fra bjerget, og kørte vi så til St. Lucia, hvor vi fik lidt frokost, da vi kom frem. Efter vi havde spist, blev vi delt op i to hold, os der ville have fri torsdag boede

et sted og 500 meter længere nede ad gaden boede dem der så skulle ud og fiske torsdag.

Vi mødtes igen og det var ved at være sidst på eftermiddagen, hvor vi alle var ude og sejle mellem en masse forskellige dyr, fx. flodheste og krokodiller. Så kom vi i land igen et par timer senere, hvor vi så fik lidt øl igen og noget at spise. Vi gik hver til sit igen efter vi havde spist, jeg var jo en af dem der holdt fri torsdag, så vi tog lidt øl ved poolen, da vi kom hjem, rigtig hyggeligt.

Torsdag 15. oktober:
St. Lucia, Indiske Ocean. Bade
Vi sov jo længe, så vi stod først op kl. 8 og fik morgenmad. Kl. 9 gik vi så ned i byen alle sammen, vi var der nede indtil vi havde spist middagsmad sammen. Nogle af os gik op til hotellet igen og andre blev lidt længere tid nede i byen, men mig og nogle andre vi gik først hjem, for så kunne vi nemlig komme hjem til poolen og få lidt øl samtidig.

Vi gik også lige en smut ned til det Indiske Ocean, det var vildt fedt, men det blæste meget den dag, så det var så lidt farligt, faktisk meget være end Vesterhavet. Vi gik hjem igen til poolen, hvor vi fik lidt flere øl, lige pludselig måtte vi hellere komme ind bad, for vi skulle ned til de andre og spise noget af det fisk de havde fanget.

De havde grillet fisken så det smagte bare rigtig godt; - efter vi havde spist tog vi hjem igen og hyggede ude ved poolen igen, indtil vi skulle i seng.

Fredag 16. oktober:
Besøg Tambotie Estate
Det er så morgen igen og vi står op lidt før 7, kl. 7 skulle vi nemlig spise morgenmad og allerede kl. 8 kørte vi igen, vi skulle nemlig ud af Sydafrika og ind i Swartziland det ville sige, at vi skulle krydse grænsen og det var bare et meget stort problem især når man skal følge med i Holgers fart.

Men vi kom da over og vi var ude og besøge en citros farm, som en dansker ejede eller han var med i et dansk selskab. Selskabet havde 2 store plantager med sukkerrør, appelsiner og grebfrugter, det ligger meget tæt på en stor flod, som de pumper vand op fra. Træerne står på en slags forstørrede kartoffel kamme med indlagte slanger til gødning og vanding. I april og maj måned plukker de træerne, de plukker det med håndkraft, der er normalt 120 ansatte, men i plukkesæsonen har de 700.

Grebtræerne står mellem 15-17 år og appelsintræerne står mellem 22-25 år; - de laver frugt til hele verden, men den største konkurrent er Sydafrika. De havde 500 ha med sukkerrør og en ranch (farm) på 3000 ha med kødkvæg. Alt det her fik vi at vide imens vi kørte rundt ude i plantagen.

Derefter skulle vi på et marked, som der sådan set ikke var noget ved. Vi kørte videre hvor vi skulle bo i sådan en slags telt, det var lidt ulækker, men man vendede sig til det. Vi skulle så spise og vi fik spist op inden de andre gæster fra området kom og skulle spise. Ja, vi fik da også lige en drinks eller 2. Ha-Ha.

Lørdag 17. oktober:
Kruger National park
7 elever skal i stedet på jagt.
Op igen kl. 7, morgenmad kvart over 7 og så skulle vi ellers af sted. Vi blev delt op igen for nogle skulle til Kruger National Park og der var 7 der skulle på jagt.

Jeg var så en af dem der skulle på jagt, og vi skulle lige kører 400 km inden vi var der hvor vi skulle på jagt. Jagtstedet hed Dragles-bjergene. Det var et rigtig rigtig flot og skønt område. Men vi kom jo så lige til frokost, så det var da meget heldigt egentlig.

Vi havde været på jagt i ca. 45 min. da Jakob fik skudt sin Eland. Vi tog alle sammen ud for at se den, da vi havde set den tog vi tilbage til hytten, hvor vi havde bestemt at vi ville skrive numre fra 1 til 6, for så vidste vi hvilken rækkefølge vi skulle skyde i.

Jeg blev nummer 4, så det var fin nok. Lidt efter vi havde fået valgt det med numrene, tog vi så endelig på jagt, og vi kørte og kørte til sidst så vi nogle dyr, men de 3 der var foran mig, ville så ikke skyde det dyr der lige stod der, men det ville jeg godt, - jeg havde aldrig skudt med en riffel før, men jeg fik da skudt, men ramte kun det ene forben så den løb videre og Benny og jeg løb efter den, vi ledte en time.

Men lige pludselig stod den der så igen, jeg skød og ramte det andet forben, vi skyndte os at løbe op til den, og da rystede jeg, så meget at jeg skød ned i jorden lige foran den. På det 4. skud ramte jeg den så, der hvor jeg skulle, men da var den så heller ikke helt død, så skød Benny det 5. skud og så var den helt død.

Jeg endte sgu med at få den, en rigtig flot Blisbuk. Vi kørte den så hjem til de indfødte, som skulle slagte den. Det begyndte at regne og blive lidt mørk, så vi tog hjem og gik i bad, hyggede os med maden, masser af rigtig god mad.

Søndag 18. oktober:
Kruger National Park.
7 elever skal i stedet på jagt
Vække uret ringede allerede kl. 5, for vi skulle lige have lidt at spise, og så på jagt halv 6. Ulrik skød først en Impala så kørte vi videre og lidt tid efter skød Kasper så en Red Heartbeast, imens vi kørte hjem til slagteren med dem, gik Benny og Bjarne sig så en tur, de skød så efter en Eland, men den fortsatte og

de havde ikke flere »bønner«, Benny ringede til Ian at vi skulle skynde os at komme op med nogle flere »bønner«. De ramte igen og igen, men den fortsatte, vi kunne ikke finde den. Så vi tog hjem og fik frokost, efter frokost tog vi alle ud og lede efter dyret, 2-3 timer senere fik Benny den så skudt og det var Bjarne glad for, han fik hans Eland.

Vi tog så hurtig hjem og fik noget kaffe og så af sted igen. Karsten nåede lige at skyde inden det blev mørk, han fik også ramt en flot Blisbuk. Nu var det mørkt og vi skulle hjem og have god mad igen og hygge os hjemme i hytten.

Mandag 19. oktober:
Retur via Blyde River Canyon
Op igen kl. 5 og lidt at spise, men halv 6 var vi ude igen på jagt og nu var det kun Jens der manglede at skyde en. Han gik så hele dagen indtil 1-½ time før vi skulle stoppe, fik han også skudt en rigtig flot Blisbuk. Så skulle vi ellers lige have pakket og have lidt at spise inden vi skulle hjem til Holger igen, der var en 300-400 km hjem.

Vi hoppede så lige i poolen hjemme ved Holger, inden vi skulle have lidt skrub-af-mad. Ca. kl. 19 kørte vi mod Johannesburg og vi skulle flyve hjem halv 12, men tiden gik stærkt inden vi skulle flyve. Vi gik ombord på flyet, og det var virkelig dejligt at vide at vi var på vej hjem, og rart at det var om natten vi skulle flyve, for så kunne man da sove lidt i det mindste.

Tirsdag 20. oktober:
Ankomst Billund
Vi skulle jo lige mellemlande i Amsterdam igen, og der havde vi så lidt tid, men det brugte vi på at købe lidt forskellige gaver. Lige pludselige skulle vi flyve igen og det var altså mod Danmark eller Billund, dejligt.

Vi fik så vores bagage, fandt vores bus og så ellers næsen mod Grindsted. Endelig var vi på skolen og det var bare rigtig rigtig dejligt, men en kanon- super tur, en jeg aldrig ville have gået glip af og aldrig vil komme til at glemme.

Dejbjerg Jagtforeningen

Så nærmer vi os atter afslutningen af et år, og dermed også afslutningen på en jagtsæson.

Vi har i skrivende stund haft to fællesjagter i skoven og skal have en igen den 5. december. Vildtmæssigt ligner året de foregående år. Der er en del råvildt og mange skovsnepper og desværre færre harer end tidligere.

Hvad der er årsagen til dette, undersøges af DMU, og forhåbentlig får vi bremset tilbagegangen, for det ville være synd at miste dem i vores fauna; men verden og dermed naturen er under forandring; klimaet ændrer sig; det bliver lunere på vores breddegrad, og dermed ændres vores fauna også.

Vi vil helt sikkert få andre dyr og fugle at se i fremtiden, dyr og fugle vi hidtil kun har set andre steder. Et godt eksempel er mårhund; der meldes nu jævnligt om, at man har set dem over store dele af landet. En anden art, som presser sig på fra Tyskland i syd, er vildsvin.

De ses efterhånden også flere steder i det sydjyske landskab. Indtil videre bliver de fornuftigt holdt nede af hensyn til smittefaren i landbrugets produktion, men da tallet i andre lande, eksploderer, kan det være svært i længden. Der blev i jagtsæsonen 2008 skudt ca. 640.000 vildsvin i Tyskland, så her er bestanden nogle steder et stort problem i såvel byområder som ved landbruget.

For jægeren er vintertiden også lig med tiden, hvor vi hjælper vore bestande af hønsefugle med lidt fodring. Man kan sige, at det med de milde vintre er knapt så nødvendigt, som når vi har meget sne, og jorden er dækket af frost, men det er med til at hjælpe fuglene igennem vinteren.

Der har igen i år været rigtig mange gæs i området, og mange jægere har fået en gås til fryseren, og for os andre har der været glæden ved at høre og gense disse store prægtige fugle. De er et sikkert tegn på, at vinteren snart kommer nordfra, og om foråret varsler de, at vinteren er forbi.

Til sidst en opfordring til alle her ved årets afslutning til at gå en tur i naturen og nyde årstiden og den friske luft. Julemaden smager af mere efter en god travetur - uanset om det er på jagtens stier eller for motionens skyld.

Vi ønsker fra jagtforeningen alle i Dejbjerg Godt nytår.

Kristian

Kommende arrangementer i Jagtforeningen:

Lørdag den 23. januar kl. 9.00
Rævejagt.
Start ved hallen. Gule ærter

Onsdag den 3. februar kl. 19.30
Generalforsamling
i Dejbjerglund Hallen

Tilmelding til pürshjagten i Skjern Ådalen 2010 kan kun ske ved personligt fremmøde på generalforsamlingen.

Læse heste i Dejbjerg

Vi er en lille flok »piger«, der i 5 år har haft glæde af at læse bøger sammen.

Vi mødes 7-8 gange om året på skift i de forskellige hjem og diskuterer en bog, som vi i fællesskab er blevet enige om at læse.

Vi læser alt, nye og gamle romaner, biografier. Efter en god snak om bogen drikker vi en kop kaffe/te og diskuterer videre, dog mest om andre ting (børn, børnebørn, rejser, mad, mænd m.m.m.).

Vi spiser også altid en hyggelig julefrokost sammen - tit lige efter jul, da december for os alle er travl - og også en sommerudflugt bliver der som regel tid til.

Der kunne godt blive plads til en enkelt læsehest eller to fra Dejbjerg eller omegn i vores hyggelige læseklub. Ring gerne til 9682 7040, hvis du vil høre mere om os.

Venlig hilsen
Inge Ploug
Skrænten 4, Dejbjerg
6900 Skjern
Tlf. 96 82 70 40

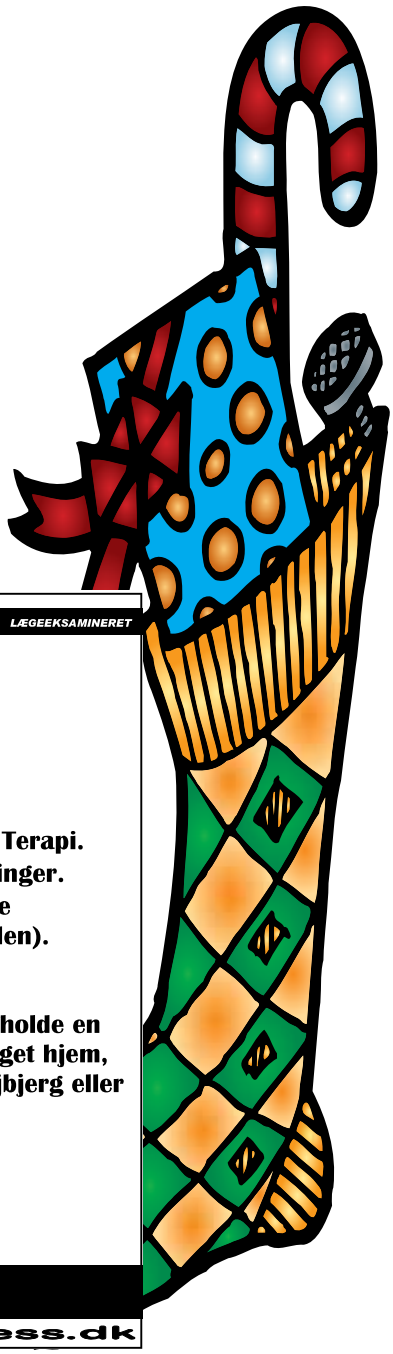

V-O-W

LÆGEEKSAMINERET

Få velvære og ny energi....

Vi tilbyder:

- **Massage.**
- **Hudpleje.**
- **Manicure.**
- **Kranio-Sakral Terapi.**
- **Kropsbehandlinger.**
- **Og meget mere (se hjemmesiden).**

Gavekort
Forkæl én du holder af med et gavekort

Vi tilbyder også at afholde en wellness aften i dit eget hjem, eller i klinikken i Dejbjerg eller Tarm

Dejbjerg Wellness

Tidsbestilling:
6015 7712

Skrænten 2, Dejbjerg, 6900 Skjern
Tarm Idrætscenter, Skovvej 25, 6880 Tarm

www.dejbjerg-wellness.dk

SØNDAGs SKOLEN i Dejbjerg

JANUAR

Tirsdag 12. kl. 19.00
Bedemøde i Missionshuset.

Tordag 14. kl. 19
Bedemøde i Missionshuset.

FEBRUAR

Fredag 5. kl. 19.30
Soldatervennerfest
v/Torben Jensen, Brabrand

Temauge:
Emne: Guds lys til verden
Tirdag 23. kl.19.30
Ulrik Baun, Herning
Jesus er verdens lys

Onsdag 24. kl. 19.30
Fritidsansat
Jørgen Sand, Hammerum
Helligånden, lys i verden

Tordag 25. kl. 19.30
Oda Mølgaard Hansen, Ølgod
Du er verdens lys

Fredag 26. kl. 19.30
Lovsang og tilbedelse
v/Bibelkreds 3

MARTS

Onsdag 03. kl. 19.30
Generalforsamling

Tordag 17. kl. 19.30
Månedsmøde v/Kaj Jensen, Brande og Dan Myhre
Tarm, Gideonitterne

Brasilien

-en ny verden...

39 gymnaster og 4 trænere stod lørdag morgen 4. oktober i Dejbjerglunds indkørsel og tog afsked med familien.
For 4 af gymnasterne var det en svær afsked, men det kommer jeg tilbage til senere.

Kl. 8.15 kom vi endelig af sted med bussen mod Kastrup. På turen mod Kastrup skulle vi lige forbi Silkeborg for at hente turens vigtigste personer, nemlig vores 2 rejseledere Mads og Elsebeth. Med dem i bussen var vi alle samlede, næsten da, vi manglede lige én gymnast, men han ville først tilslutte sig gruppen, når vi kom til Rio de Janeiro.

Omkring middagstid ankom vi til Kastrup lufthavn; flyveren skulle først lette kl. 15.25, så vi havde masser af tid til at få vores tasker og redskaber tjekket ind plus lige at få det ordentligt ind i hovedet, at vi nu var på vej mod Rio.

Desværre skulle vi først lige mellemlande i Lissabon. Allerede på flyveren mod Lissabon skulle vi vænne os til tanken om det varme vejr, airconditionen var nemlig gået i stykker, så det var en 3 timers varm flyvetur. I Lissabon havde vi ca. 6 timers ventetid, som blev brugt på lidt af hvert. Nogle sov, andre shoppede i toldfri, men mest af alt var det afslapning og hygge på højt plan, i vente havde vi nemlig en 9 timers lang flyvetur.

Kl. 05.10 brasiliansk tid (ca. midnat dansk tid) satte vi ben på brasiliansk jord. Da alt bagagen var kommet til rette ejermand, kunne vi gå ud til vores bus, som vi de næste 3 uger kom til at bruge meget tid i. Ud over den sidste gymnast, som havde sluttet sig til gruppen havde vi også fået endnu et medlem, nemlig José vores brasilianske guide.

Allerede første dag gik med rundtur i Rio. Dagene inden vi ankom til Brasilien, var Rio de Janeiro blevet valgt til at afholde De Olympiske Lege i 2016.

Kun få hundrede meter fra vores hotel var festpladsen på Copacabana Beach, hvor de

fejrede den glade begivenhed. Selvom det var i Danmark de var blevet valgt, var der overraskende få, der vidste hvem og hvor Danmark var.

Vi var selvfølgelig også forbi den berømte statue af Jesus Kristus, men da vejret desværre var for overskyet, tog vi i stedet på et nærliggende bjerg, "Sukkertoppen". Efter rundturen blev vi om eftermiddagen indkvarteret på vores hotel, hvor resten af dagen blev brugt på at lade op til næste dag, hvor vi havde turens første 2 opvisninger.

Opvisningerne gik rigtig godt; der var en super opbakning fra et meget anderledes publikum end det danske. De hvinede som om vi var superstjerner og ikke nok med det - vi skulle også skrive autografer efter opvisningen. Anden dag i Rio sluttede med maner – samba show.

Et helt fantastisk show hvor de dansede i små og store kostumer. De næste par dage holdt vi ferie. De gik på lækre hoteller med dejlige pools og en heldags rundtur på en båd, hvor vi var ude og se på koralrev og svømme med fisk.

Vi oplevede en masse bl.a. smagte vi østers, friske østers. Det var på en flydende restaurant, hvor de stod og fangede østers, åbnede dem og serverede dem. Vi var nu kommet til Salvador, det betød shopping. Vi kom på et toetages marked, hvor der var tøj, ting og sælgere over alt.

Der blev selvfølgelig pruttet om prisen det bedste vi har lært, de fleste kom af sted med souvenirs til hele familien. Tiden gik hurtigt, og inden vi nåede at se os om, var der kun en uge tilbage af turen. De sidste par dage gik desværre hurtigt. Vi var bl.a. ude og vandre i klipper, svømme i fersk vand og nede i underjordiske grotter.

De sidste nætter var for en gangs skyld ikke på hotel, vi var kommet til turens sidste punkt, Recife, hvor vi alle blev indkvarteret hos en værtsfamilie. De fleste boede to og to, men der var nogle enkelte, der boede alene med familien.

Jeg skulle bo sammen med Stine Dalby. Efter vi havde mødt familien skulle vi ud at spise. Vi kom på restaurant og skulle da selvfølgelig prøve noget, vi ikke har smagt før, så vi fik krabbesuppe.

Da vi ikke boede sammen alle sammen længere, har vi selvfølgelig ikke oplevet det samme, men Stine og min sidste dag i Recife, eller Brasilien blev brugt på stranden med min værtssøster, hendes kæreste og kusine, det var dejligt for en gangs skyld at få snakket med det brasilianske folk, at de så var jævnaldrende gjorde ingenting.

Efter en times kørsel kom vi til en helt fantastisk strand, bortset lige fra en anden familie var vi helt alene på stranden. Vi var ikke andet end lige ankommet til stranden, da vi blev kaldt hen til vandkanten af en anden familie.

Da vi kom der hen, lå der en søko i vandkanten og blev kløet lidt, det skulle Stine og jeg selvfølgelig også prøve, så ned i vandet med os. Til middag på stranden fik vi østerssuppe og små fisk vendt i noget rasp lignende, og værsgo at spise med hoved og hale. Efter en dejlig dag på stranden skulle den ende med at sige farvel til vores værtsfamilier, men genforenes med resten af holdet, nu skulle vi nemlig hjem.

I lufthavnen blev der snakket om oplevelser osv. Der blev grinet for de fleste, men det blev også til en tårevædet afsked, som også før er nævnt. Fire af gymnasterne skulle nemlig blive i Brasilien og derefter rejse videre i det sydamerikanske.

Efter 3 helt fantastiske uger, 10 opvisninger og 1 skade (næst sidste opvisning kom den længe ventede skade – heldigvis bestod den kun af en forstuvet fod), kunne vi konkludere, at det havde været en uforglemmelig rejse. Da det var repræsentationsholdet 08/09, der var af sted, er vi nu blevet splittet.

Nogen går stadig på repholdet, nogen bor i Århus, nogen ville prøve noget andet, og fire blev i Brasilien. Heldigvis var der et godt sammenhold, og vi vil nu altid have oplevelser og minder om oktober 2009 i Brasilien.

Birgit Kallehauge

Advents MØDE

på Dejbjerglund Efterskole

Adventsmødet på Dejbjerglund Efterskole er hvert år en aften, som trækker mange folk til huse, og i år var ingen undtagelse.

Ca. 450 var mødt op til en dejlig aften, som begyndte med det traditionelle julemarked.

Elever og forældre havde haft travlt med at bage småkager, lave juledekorationer, smykker, trænisser og andre ting. Desuden var der en tombola med skænkede gevinster, som forældrene havde sponsoreret. Man kunne gætte indholdet på en dåse med slik, og der var også andre aktiviteter.

Det meste blev solgt, og overskuddet går til elevernes Københavnstur. Kl. 19.30 samledes alle i Kultursalen, og som noget nyt var det eleverne, som stod for aftenen, som indledtes med »Der er noget i luften«.

Hanne Byskov holdt adventstalen, som handlede om barnet og de forskellige opvækstvilkår, det lille barn møder, når det kommer til verden. Vi former fremtiden for hinanden og har opgaver i forhold til hinanden, og ord gør noget ved os alle sammen på godt og ondt. Ord skaber, hvad de nævner, og det er vigtigt at respektere hinanden.

Dejbjerglund Efterskoles motto er: *Tillid – tryghed og tolerance. Gør mod andre hvad du vil, de skal gøre mod dig.*

Julen er hjerternes fest; vi skal leve i kærlighed, og giver vi kærlighed, bliver fremtiden god. Hun sluttede sin tale med at ønske, at den kærlighed, som kommer fra Gud, må udfoldes blandt mennesker. Efter talen sang forsamlingen »Du som har tændt millioner af stjerner«.

Herefter var der kaffe og kage. Bagefter blev vinderen af slikkonkurrencen afsløret. En havde ramt rigtigt, nemlig 695 stk. og hun vandt hele dåsen!

Nu var det en af pigernes tur til at læse juleevangeliet med stille baggrundsmusik – meget smukt. – På Dejbjerglund Efterskole har man et dygtigt skoleorkester, som den aften bestod af fem musikere og fire sangerinder. De gav nogle julenumre, hvorefter en af pigerne, Anne Henriksen sang et solonummer. Så var det drengenes tur til skønsang, og bagefter kom pigernes Luciaoptog, som altid er så smukt. Alle elever sluttede af med »Dejlig er Jorden«.

En hyggelig aften var ved at være til ende, og Kjeld Christiansen afsluttede med at takke elever og lærere for det fine arrangement. Han takkede også forældrene for de mange gevinster, de havde skænket. Det er dejligt, at folk bakker op og kommer.

-Irå

Søren Pilmark vs. Thomas Eje

Festaften i Kulturforeningen...
Denne festaften, som løb af stabelen lørdag 14. november, blev anderledes end forventet. Bestyrelsen havde planlagt en aften med spisning og et show med Thomas Eje og derefter dans til Jans Glæsels orkester.

Fredag morgen meddelte bureauet så, at Thomas Eje var blevet syg og havde mistet stemmen. Heldigvis kunne de tilbyde Søren Pilmark og et andet orkester, som hed Festmaskinen.

Så bestyrelsen måtte i al hast tage en beslutning, om det var det, man så ville i stedet, for aftenen skulle jo nødigt gå i vasken. Der blev i løbet af dagen ringet rundt til alle, som havde bestilt billet og orienteret om den nye situation, og kun få meldte afbud.

Det blev en rigtig dejlig aften med 500 spisende gæster i Dejbjerglund Hallen. Forretten blev serveret, medens hovedretten var en lækker buffet. Desserten var også portionsanrettet. Det er jo mange mennesker at bespise, men alt forløb uden problemer.

Efter spisningen underholdt Søren Pilmark. Han er en meget dygtig og professionel kunstner, som både kan synge, trylle og fortælle vittigheder, og der var megen latter og mange klapsalver. Alle var vist enige om, at det slet ikke var noget dårligt bytte. – Orkestret var også rigtig godt og formåede at få en masse mennesker på dansegulvet. Det var nogle meget engagerede musikere, som virkelig var i topform, og det var tydeligt, at de også havde en god aften. Man havde fornemmelsen af, at dansemusikken passede fint til publikummet

Denne aften var tilrettelagt som en helhed, så firmaer kunne invitere deres medarbejdere til fest, og det var der da også mange, der benyttede sig af.

En sådan aften kan ikke arrangeres uden en masse frivillig arbejdskraft, og mange mennesker havde lagt et stort stykke arbejde i at få det hele til at fungere. Bestyrelsen stod naturligvis for planlægningen og at skaffe folk til det praktiske. Der er en fast flok, som sætter borde op og dæk-

ker dem; andre lavede borddekorationer. Nogle elever hjalp også til på forskellig vis. Om søndagen hjalp de frivillige igen med at rydde op.

Bestyrelsen siger tak til alle, som bidrog til at gøre denne aften mulig. Og tak for den store opbakning fra alle gæsterne. Det er dejligt, at det kan lade sig gøre at lave så store arrangementer i Dejbjerg.

-Irå

Mini konfirmander

Dette års minikonfirmander blev gennemført med en flot tilslutning på ml. 14-17 børn fra 3. klasse.

Anna Johanson, Stauning har været tovholder på tilbuddet med hjælp fra Hanne Nielsen, Dejbjerg, Lisbeth Lauridsen, Lem og Birthe Nellemose, som har bagt til hver gang.

Børnene har fået fortalt bibelhistorie samt besøgt begge sognekirkerne. Gruppen bag mini-konfirmandtilbuddet har overvejet om det vil være muligt at gentage forløbet i 2010 – hvis deres arbejdstider tillader dette.

Samværet med børnene har været godt og de håber at det kan lade sig gøre. Tilbuddet er et godt eksempel på samarbejdet mellem Stauning og Dejbjerg Kirker – og bliver bakket op af begge menighedsråd og præster.

Dejbjerg Lokal Historisk ARKIV

Onsdag den 18. november var vi et par stykker fra Dejbjerg Arkiv til et fælles møde og generalforsamling i Lokalhistoriske Arkiver for Ringkøbing-Skjern Kommune i Hanning.

Mødet startede med et foredrag af Jørgen Dieckman, Esbjerg Byhistoriske Arkiv, om lokalarkivernes betydning for lokalsamfundet.

Han startede med betydningen af kommunesammenlægningerne, både i 1970 og 2007 - bl.a. flere opgaver til kommunerne, flere tilbud til borgerne samt større afstand mellem borgerne og politikerne.

I 1970 var det mejeriet, som lukkede, frysehuset forsvandt, foreninger ophørte eller fusionerede. Missionshusene og forsamlingshusene kom i problemer. Skolen lukkede. For at bevare lidt af de små samfunds identitet og historie opstod lokalarkiverne.

I 2006 -2007 blev der endnu færre kommuner, store kommuner med forskellig kultur. Fysisk blev der langt til alting, og hvordan sikres ens tilbud til borgerne. Hvordan opbygges et fællesskab?

Arkiverne er tæt på borgerne og dækker/repræsenterer forskellige lokalkulturer. Kan siges at være kittet, der binder de nye kommuner sammen i deres forskellighed.

Men arkiverne havde forskellige vilkår at arbejde under, inden de kom under en stor kommune, bl.a. store forskelle i økonomien. I nogle kommuner var der mange arkiver. og at få fælles mål, repræsentation og ambition kan være svært.

Arkivernes mål må være at indsamle – registrere – bevare – formidle og samarbejde på tværs på trods af forskelligheder. Det kan ske ved evt. fælles indkøbsordninger – fælles PR, have samme registreringssystem, indgå i landsdækkende databaser.

Formidlingen kan ske ved foredrag, udstillinger, hjemmesider, byvandringer samt lave postkort eller kalendere og lokale aktiviteter for at være og blive synlige. Her nævnte Jørgen Dieckman, at man i Esbjerg havde lavet »billedaftener« for at få identificeret nogle gamle billeder, som man havde fået ind.

Man kendte ikke personerne eller motivet på billederne. Det havde været en succes og noget, man ville gentage. Jørgen Dieckman rundede af med at sige, at arkiver er en styrke, hvis de er aktive lokalt og samarbejder overordnet på tværs.

Derefter var der flere lokale ting oppe at vende. Bl.a. omkring Arkibas 4, som er en fælles registrering under SLA. Mange arkiver har haft problemer med at komme i gang. Derfor er det besluttet, at arkiverne kan få konsulentbistand, som kommunen har givet en sum penge til. Det vil hjælpe arkiverne med at komme i gang med systemet.

Flere var også enige om, at det ville vær en fordel, hvis man kunne handle materialer ind i fællesskab.

Aftenen sluttede med kaffe og valg af tre nye medlemmer til Arkivudvalget i Ringkøbing-Skjern kommune.

-bll

Min barndom i Dejbjerg...

Villy Laugesen er vort første portræt om kring Min barndom i Dejbjerg i 2010.

Sognebladets artikelserie, om nuværende og tidligere borgeres barndom i Dejbjerg Sogn. Redaktionen synes det er spændende, for vore læsere, at høre, hvad børn i gamle dage, fik tiden til at gå med. Vi er godt klar over, at der ikke blev leget så meget dengang, som nu, - men børn havde også fantasien i behold førhen, og det er det vor artikelserie handler mest om...

Villy er opvokset på gården »Stampen« der lå nedenfor Stampebjerget på Nr. Vognbjergvej 10. Han er født i februar 1941 i Sig ved Varde og er enebarn.

- Mine forældre kunne jo godt se, tilføjer Villy med et lunt smil, - - at det kunne de ikke gøre bedre; - og det har altid været et godt svar, på det spørgsmål.

- Vi var seks piger og to drenge i nabolaget, og hvis vi skulle lege med dem fra Østersogn, var det med livet som indsats, smiler han; - da der ikke var til at finde rundt ovre, som barn, det var ukendt land og noget af en rejse for små mennesker med korte ben.

- Min bedste kammerat var også min granfætter Hans Madsen. Vi fandt dog først ud af det med »fætterskabet« da vi kom i Dejbjerglund Skole, - det var der ikke så megen snak om dengang, fortsætter Villy, men vi sad da samme alle syv år i skolen.

- Vi har da også klatret i træer og gravet store huller i jorden, - men dengang skulle man jo også arbejde så snart man kunne løfte en trillebør, - der var pligter, og det var aldrig til diskussion, - sådan var det bare.

- Vi har da nok osse haft nogle gevaldige slåskampe som drenge dengang, og når sneen kom og Stampebjerget føg til, var man nødt til at gå rundt om mergelgraven til Terning for at følges med Harry til skole, han boede hvor Heli og Kurt Christensen bor i dag. Fra Harry sigtede vi ligeud efter Kirkebakken.

- Efter skoletid løb vi ofte på skøjter på præstens dam, når Julius Astrup havde »fe-

Villy ved køkkenbordet på Bærkgårdsvej 20 i Skjern. Herfra driver han sin Hjemmeservice virksomhed.

jet« den fri for sne. Jeg havde nogle gamle jernskøjter af min fars fra 20erne, med gl. livremme spændt om, for at holde sammen på det hele. Så det var ikke så nemt, når man skulle lege legen at »Stjæle æg«, - mens man løb på skøjter, for i et sving kunne hele mollevitten ryge af, og benene blive væk under en, - - meen man rejste sig bare igen, og begyndte forfra uden at kny.

- Det var dog først når snefogeden havde sat nogen til at kaste sne, at vi løb på skøjter - og jeg husker, at der lå en sneplov oppe ved kirkestalden til at spænde heste for, den blev næsten aldrig brugt, den var stængt for hestene, betoner Villy.

- Siden fik sognet en sneplov, som Laurids Hansen skulle køre med, men hvis der rigtig var sne, kunne den jo ikke noget, for det var jo grusveje med høje rabatter. - Villy fortsætter da osse med et glimt i øjet: - Det var dengang der var sne til, - og ikke sådan noget sjask, som vi har i dag.

- Da man blev større fik man lov til at cykle til Skjern, og det var langt, især når man skulle hjem, for så gik det jo opad hele vejen, og det såmænd på grusvej. Man kunne også blive sendt til Lem og hente udbetaling fra mejeriet, så skulle man over Vesterager, for den anden vej var nærmest en jordvej. - Jeg tror såmænd ikke der kom en ærlig asfaltvej i Dejbjerg før i slutningen af 60erne, griner Villy.

- Juleaften var vi altid hos bedstefar, og jeg husker en juleaftensdag, hvor det havde sneet hele dagen, og det så meget, at vi måtte gå til Kirkebyen og hjem igen.

- Nytårsaften var altid i »Stampen«; vi var nogle stykker som løb sammen og lavede lidt løjer, - det blev dog aldrig så grove, - for det kunne jo falde frygteligt tilbage på en selv, smiler han lunt.

Det er meget lidt Villy kan huske fra krigen, men han husker dog, at tyskerne stod på vagt ovre ved viadukten, og de kom over for at købe æg. Jeg syntes de var underlige, for de løb rundt og pegede på hønsene og sagde gok-gok-gok, når de ville købe æg, griner han. I slutningen af krigen, nærmere betegnet den 4. maj 1945, havde min far været ovre hos vores nabo Johannes Sørensen, og høre radio, og der hørte han at tyskerne havde kapituleret.

- Alt i alt har jeg haft en dejlig barndom, og siden mit 10. år har jeg nok interesseret mig for jagt, for til mit 16. år gik jeg med luftbøsse, og derefter fik jeg en brugt haglbøsse til 250 kr., det var bare sagen.

- Min far interesserede sig ikke for jagt, så det blev Gunnar og Anker Aarup som satte mig ind i den kunst.

-alb

BYRåDET

Kære læser af
Dejbjerg Sogneblad...

Vi er i juletiden, og derfor vil jeg gerne indledningsvis ønske alle læsere af Dejbjerg Sogneblad en rigtig God og glædelig Jul.

Her midt i julefreden eller juletravlheden kan kommunalvalget den 17. november godt synes langt væk, men faktum er, at valget har sammensat et nyt byråd, som inden længe trækker i arbejdstøjet.

Der er indgået en bred konstitueringsaftale mellem Venstre, Kristendemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, hvilket betyder, at 21 ud af byrådets 29 mandater bakker op om konstitueringen og Iver Enevoldsen som ny borgmester.

Der er sket et generationsskifte i byrådet med mange nyvalgte byrådsmedlemmer. Alene i Venstres 16 mand store byrådsgruppe er de otte nyvalgte. Der er også valgt flere kvinder i byrådet, ligesom gennemsnitsalderen er sænket betragteligt. Sammensætningen er blevet mere repræsentativ, når det gælder medlemmernes erhvervsmæssige baggrund, hvilket er sundt for byrådets beslutninger.

Kommunalvalget betyder, at den daglige politik i byrådet har været noget begrænset, da mange udvalgssagers virkninger trækkes med over i det nye byråd, hvorfor man har skudt de vigtigste beslutninger dertil.

Byrådet fortsætter med seks stående udvalg: Økonomi- og Erhvervsudvalget, Børn- og Familieudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget, Beskæftigelsesudvalget, Teknik- og Miljøudvalget og Social- og Sundhedsudvalget. I hvert udvalg er der syv medlemmer.

For mit eget vedkommende betyder kommunalvalget, at jeg skifter mine nuværende udvalgsposter ud med en plads i Økonomi- og Erhvervsudvalget, og at jeg får posten som viceborgmester i kommunen. Jeg ser meget frem til de nye arbejdsopgaver, samt til fortsat at repræsentere Stauning-Dejbjerg i byrådet.

I er naturligvis stadig altid velkommen til at kontakte mig, hvis I har brug for at få afklaret nogle forhold, og ellers vil jeg med Grundtvig ønske jer alle et Godt Nytår.

Vær velkommen,
Herrens år,
og velkommen herhid..!
Sandheds Gud,
lad dit hellige ord
oplive, oplyse det høje Nord!
Velkommen, nytår,
og velkommen her..!

Venlig hilsen

Esben Lunde Larsen
Byrådsmedlem i
Ringkøbing-Skjern Kommune
Folketingskandidat i
Ringkøbing-Skjern Kredsen

Kontakt: 3052 5362
esben.larsen@rksk.dk

Stauning Skole & Fjordhaven

Når bladet udkommer, er byrådsvalget overstået og det vides ikke i skrivende stund, hvem der skal arbejde fremad.

I al deres iver efter at spare kroner på budgettet må det være tiden, hvor det ikke er hænderne tættest på vore børn i børnehaverne og hænderne tættest på vore elever i skolen, der røres ved.

Vi har endnu ikke set gevinsten – hvis en sådan findes – af skolenedlæggelser og sammenlægninger. Må blot konstatere hvad dagspressen har været præget af, sygdom blandt lærere, flere elever med specielle behov og mængden af administrative opgaver vokser.

Nye pædagogiske kvantespring tager deres begyndelse i arbejdet tæt ved børnene – der hvor livet leves – og ikke hvor det blot beskrives, måles og vejes.

Ny folkeskolelov

1. august trådte den nye folkeskolelov i kraft. Af væsentlige ændringer i den, er at lederen får tildelt kompetence til at træffe valg i forhold til hvorvidt en elev skal gå på skolen eller ej. Valgperioden for bestyrelser går ikke længere fra april til april, men derimod indtil august. I praksis vil det sige, at der skal være valg i marts 2010 og den nye bestyrelse tiltræder den 1.8.2010. Det betyder, at den nuværende bestyrelse får valgperioden forlænget med 4 måneder.

I Fællesbestyrelsen har vi valgt ny formand, idet jeg havde brug for at luge ud i mine opgaver og samtidig giver det en kærkommen fornyelse til bestyrelsen. Anne Mette Holm Andersen, som har været med i bestyrelsen igennem mange år – har overtaget hvervet. Det er jeg taknemmelig for og det er en fordel for helheden, at Anne Mette er forældre både i skolen og i Fjordhaven, hvor hun på naturlig vis har mulighed for at følge med i hverdagen.

I min tid som formand har der udover nybygning, indvielse, indsamling af midler, lederskifte, strukturændringer og nye busruter m.m. også været nye politiker i forhold til forskellige emner i den nye storkommune, som vi skulle forholde os til. Det der dog synes at have fyldt mest er kvalitetsrapporter – tilfredshedsundersøgelse og vores kommentarer til dette.

Vi har gjort det – og arbejdet grundigt med det, fordi det er vigtigt hvilke tal, der jonglerer rundt i administrationen og blandt politikere – men grundlæggende oplevES det som et kontrolapparat. Et apparat, der fuldstændig har taget overhånd og som jeg grundlæggende betragter som et uvæsen.

Historien burde fortælle os, at kontrol ikke fremmer, men hæmmer.

For nylig kunne følgende læses i dagspressen:

»Tillid er det stof, et sundt demokrati er gjort af, og at kræve kontrol, hver gang nogen bryder tilliden, er at skabe en ødelæggende mistænksomhed. Vi har alle et ansvar for, at det ikke kommer dertil«...

Det maner til eftertanke..! - også i forhold til kontrol af skolens og børnehavens virksomhed. Og det kan undre, at vi som samfund uddanner lærere, pædagoger og ledere, for efterfølgende at styre dem med kontrol – når vi nu ved, at tillid er det stof et sundt demokrati er gjort af.

Jeg har dyb respekt for vore ledere, pædagoger og lærere – de er velkvalificerede til deres job. De er fagligt dygtige, de er seriøse, udviklingsorienterede, omstillingsparate, nytænkende, kreative og har konstant fingeren på pulsen i forhold til vore børn, både hvad angår det faglige og det sociale.

De skal ikke forstyrres af konstante kontroller – men have arbejdsro.

Jeg burde vel sende mine kommentarer til de ansvarlige politikere frem for til Fjordhavens og skolens opland – og alligevel – så er det min erfaring, at det er her i det lokale ideerne gror. De bliver sjældent til på de bonede gulve. Det er vel af samme grund der sættes megen energi i iværksætteri – fordi det er på værkstedsgulve mange nye ideer er skabt. Det er der, hvor livet leves behov og ideer opstår.

Opvaskemaskinen blev opfundet, da mændene kom i køkkenet :0) - er det ikke sådan det er..!?

Det var smeden der fik ideen til vindmøllen og ingeniøren

der raffinerede den.

Det er vigtigt, at nogle af vore unge mennesker også kommer på de bonede gulve for at få kultiveret deres gode ideer.

Derfor skal Fjordhaven være tumleplads for drømme, leg og udfoldelse

Og derfor skal vi være skole, som kan rumme og dygtiggøre både smeden og ingeniøren – og de skal have deres uddannelse hver især – med fuld respekt fra os alle.

Respekten for den enkelte skal gerne vedblive at være et kendemærke for vores små sogne – at vi byder nye velkommen, at vi arbejder for og håber på at de har lyst til også at vælge vores børnehave og vores skole. Når vi så må konstatere, at de vælger noget andet end det vi synes er det eneste rigtige – så er vi fortsat lokalsamfund for dem og forpligtet på at inkludere dem og acceptere deres valg.

Der findes ikke endegyldige løsninger på de udfordringer vi som børnehave og skole står overfor – her er alle gode ideer og initiativer velkommen.

Jeg kan kun opfordre til at vi bevarer gejsten og arbejder for at vore institutioner består.

Og alt imens der debatteres og besluttes her og der fortsætter livet heldigvis sin gang i Fjordhaven og på Stauning Skole.

I børnehaven har de deltaget i salmesang i kirken og pyntet til høstgudstjeneste. På sangens dag den 17. september var de på plejehjemmet og synge sammen med beboerne der. Der har været dansefor-estilling og danseworkshop for børnene i børnehaven. I skolen har bedstemødrene især været inviteret med som hjælpere i håndarbejde for at lære børnene at strikke. Det har været en rigtig god oplevelse for alle parter.

Planerne om, at børnehaven skal servere et dagligt måltid mad for børnene er nu udsat til 1. januar 2011 – dog kan man få dispensation til at starte tidligere, men det ønsker vi ikke. Derimod har vi en forsøgsperiode med mad til skoleeleverne. Børnene kan bestille mad til hver mandag til ca. 20 kr. – maden bliver leveret fra Åkanden. Eleverne har indtil videre givet positiv tilbagemeldinger og hvis tilfredsheden og opbakningen fortsætter vil vi gøre det til en permanent ordning.

Influenza A skal vi også forholde os til. I børnehaven har de skærpet hygiejnen, der er sat håndsprit op flere steder bl.a. i køkkenet, i legepladsens skur og ved indgangen, så også forældre tilbydes håndsprit.

Generelt er der både i børnehaven og i skolen talt og instrueret i, hvordan man skal vaske sine hænder.

Og så håber vi at vi kommer helskindet igennem alle epidemier!

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår fra Fællesbestyrelsen

Ella Nexgaard Keseler

Program for Indre Mission

Tirsdag 12. januar kl. 19.00
Bedemøde i missionshuset

Torsdag 14. januar kl. 19.00
Bedemøde i missionshuset

Fredag 5. februar kl. 19.30
Soldatervennerfest
v/Torben Jensen, Brabrand
Temauge:
Emne: *Guds lys til verden*

Tirsdag 23. februar kl. 19.30
Ulrik Baun, Herning.
Jesus er verdens lys

Onsdag 24. februar kl. 19.30
Fritidsansat Jørgen Sand, Hammerum.
Helligånden, lys i verden

Torsdag 25. februar kl. 19.30
Oda Mølgaard Hansen, Ølgod.
Du er verdens lys

Fredag 26. februar kl. 19.30
½ Lovsang og tilbedelse
v/Bibelkreds 3

Onsdag 3. marts kl. 19.30
Generalforsamling

Torsdag 17. marts kl. 19.30
Månedsmøde v/Kaj Jensen, Brande og Dan Myhre, Tarm. Gideonitterne.

DEJBJERG KIRKE & SOGN

GUDSTJENESTETIDER:

JANUAR:	Fredag 1.:	Der henvises til nytårsdags-gudstjenesten i Skjern. kl.10.30
	Søndag 3.:	Kl. 10.30 Indsamling til Bibelselskabet
	Søndag 10.:	Kl. 10.30
	Søndag 17.:	Kl. 10.30 KIRKEBIL
	Søndag 24.:	Kl. 9.00
	Søndag 31.:	Ingen
FEBRUAR:	Søndag 7.:	Kl.10.30 Familiegudstjeneste KIRKEBIL
	Søndag 14.:	Kl.10.30 Indsamling
	Søndag 21.:	Kl. 9.00
	Søndag 28.:	Ingen
MARTS:	Søndag 7.:	Kl.10.30
	Søndag 14.:	Kl.10.30 KIRKEBIL Indsamling
	Søndag 21.:	Kl. 9.00
	Søndag 28.:	Kl. 9.00 v/ Claus Thomas Nielsen

Vinterfesten: *Fredag den 22. januar kl.15.00 inviterer menighedsrådet til vinterfest i Dejbjerg Missionshus. Invitationen gælder alle i sognet såvel som tidligere Dejbjerg-borgere. Førhen var arrangementet for pensionister, men nu håber vi, at det kan blive til en festlig sammenkomst for alle interesserede i vort sogn. Dagens gæst er skuespiller Hans Rønne fra Århus.*
KIRKEBILEN kan benyttes.

Pensionist-sammenkomst i præstegården: *Torsdag den 18.marts kl.14.30 får vi besøg af pastor Hans Olav Okkels, Roager, som også er formand for Hellig Kors Kloster.*
Alle pensionister, også tidligere Dejbjerg-folk er som sædvanligt meget velkomne.
KIRKEBILEN kan benyttes.

RADIO »ÅDALEN: *Hver søndag kl.16.30-18 transmitteres der en gudstjeneste fra en af egnens kirker på følgende frekvenser : 96.4 , 107.1 og 107.5*
Kirkebilen: *Bestilles senest dagen før på telefon 9734 1158*

Lona og Jørgen Pedersen